

СТЕНОГРАФСКИ ДНЕВНИЦИ

на

XXIII-то ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

III РЕДОВНА СЕСИЯ

Брой 63

София, събота, 12 май

1934 г.

82. заседание

Четвъртъкъ, 10 май 1934 година

(Открито отъ подпредседателя С. Даскаловъ въ 16 ч. 35 м.)

СЪДЪРЖАНИЕ:

Стр.

Отпуски, разрешени на народни представители 1737**Заявление отъ народните представители д-ръ Никола Думановъ, Георги Юртовъ и Иванъ Ангеловъ, съ което заявяватъ, че същите образуватъ парламентарна група на Народно-либералната партия и че за секретаръ на групата е избранъ д-ръ Никола Думановъ. (Съобщение)** 1737**Законопроекти:**

1) за застраиване на гр. София (Второ четене — продължение разискванията, докладване и приемане) 1737

2) за ликвидация на водния синдикатъ „Блато“ въ Костинбрдъ, Софийска околия. (Предложение на народния представител Ц. Стоянчевъ) (Съобщение)	1741
3) за събиране данъка върху наследствата, открыти до 1 априлъ 1934 г. (Предложение на народните представители П. Дековъ и Е. Поповъ) (Съобщение)	1757
4) за бюджета на Главната дирекция на железните пристанища за 1934/1935 финансова година. (Първо четене)	1757
Дневенъ редъ за следващото заседание	1758

Председателствующи С. Даскаловъ: (Звъни) Обявявамъ заседанието за открито. Присъствуватъ нуждното число народни представители. Заседанието е законно.

(От заседанието отсятствуватъ следните г. г. народни представители: Бойчиновъ Михаилъ, Бръшляновъ Цоню, Василевъ Асенъ Денчевъ Панайотъ, Кафеджийски Георги, Костурковъ Стоянъ, Кулевъ д-ръ Тодоръ, Кораковъ Петъръ, Мариновъ Василь, Марчевъ Никола, Мечкарски Тончо, Молловъ Янаки, Мустафовъ Али, Орозовъ Александъръ, Петровъ Дойчинъ, Пупешковъ Цвѣтанъ, Рафаиловъ Филипъ, Родевъ Христо, Савовъ Сава, Сидеровъ Коста, Славовъ Кирилъ, Стайновъ Петко, Стойковъ Апостолъ и Тасловъ Цвѣтко)

Съобщавамъ на Събраницето, че бюрото е разрешило отпусъкъ на следните народни представители:

На г. Михаилъ Бойчиновъ — 2 дена и
На г. Цоню Бръшляновъ — 2 дена.

Народниятъ представител г. Тодоръ Бошнаковъ моли да му се разреши единодневенъ отпусъкъ. Ползуванъ се е досега съ 26 дни отпусъкъ. Следва Събраницето да му разреши искания отпусъкъ. Които г. г. народни представители съмъ съгласни да се разреши единодневенъ отпусъкъ на народния представител г. Тодоръ Бошнаковъ, моля, да видигнатъ ръка. Мнозинство, Събраницето приема.

Постъпило е въ бюрото заявление отъ народните представители г. г. д-ръ Никола Думановъ, Георги Юртовъ и Иванъ Ангеловъ съ следното съдържание: (Чете) „Г. председателю! Съ настоящето си имаме честъ да Ви съобщимъ, че ние, подписани съ народни представители д-ръ Никола Думановъ, Георги Юртовъ и Иванъ Ангеловъ, образуваме парламентарна група на Народно-либералната партия и посочваме за нашъ секретаръ г. д-ръ Н. Думановъ“.

Пристигваме къмъ точка първа отъ дневния редъ — второ четене на законопроекта за застраиване на гр. София — продължение разискванията.

Има думата г. министъръ на благоустройството да продължи речта си.

Министъръ В. Димовъ: Г. г. народни представители! Въчерашното заседание имахъ възможност да направя няколко бележки върху общите положения на законопроекта, който се разглежда. Установи се и отъ ораторите и отъ онova, което се изложи отъ тукъ (Сочи министерската маса), че сегашната анархия въ застраиването на София повече не може да продължава и че настоящиятъ законопроектъ именно цели да сложи край на този начинъ на застраиване. Азъ бъхъ доволенъ, че всички г. г. народни представители, които говориха по принципъ, се съгласиха съ предложените мъроприятия и предвидените постановления въ законопроекта и по начало всички възприеха неговите принципи. Азъ съмъ съгласенъ съ нѣкои отъ бележките, които се направиха отъ г. г. народните представители, нѣкои отъ които бѣха доста компетентно направени — като, напр., тия на г. Поповъ и на г. Рашко Маджаровъ — и въ комисията, когато ще имаме възможност да разгледаме нѣкои отъ членовете на законопроекта, тѣ ще бѫдатъ взети предъ видъ.

Обаче онova, което ми направи впечатление и което искамъ да подчертая, то е, че нѣкои отъ г. г. народните представители, когато говориха по законопроекта, не искаха да направятъ известна разлика между предлагания законопроектъ и той, който ще се изготви следъ две години, когато бѫде готовъ градоустройствениятъ планъ на София. Тѣ искаха отъ този законопроектъ да разреши проблеми, които той не може да разреши, които проблеми ще ги реши въ последствие законътъ, който ще следва градоустройствениятъ планъ на София. Така нѣкои г. г. народни представители искаха отъ този законопроектъ да реши въпроса за посоките, по които ще развива София, да реши въпроса за границитъ, кѫдето ще спре строежътъ на София, да реши и въпроса за площадите и ули-

цитът на София. Това, г. г. народни представители, този законопроектъ не може да го реши. Той има по-скромни задачи, а именно, да установи известни норми за застрояването на гр. София.

Единъ отъ г. г. народните представители — струва ми се г. проф. Петко Стояновъ — казва: «вместо да имаме единъ такъвъ обширенъ законъ, който обстойно да предвижда всички евентуалности и да поставя норми за всички случаи, нека, казва, гласуваме нѣколко члена, въ които да се даде възможност, да се даде право на Министерството на благоустройството то да решава гражданските отношения при строежитъ, които ще следватъ. Както при разглеждането на бюджета на Министерството на благоустройството — когато единъ отъ г. г. народните представители предложи тукъ да се даде възможност на министра на благоустройството той да решава тия въпроси, да спира строежитъ, когато не съмъ съ оглед на благоустройството и градоустройството на София — така и сега азъ се решително противопоставямъ на това предложение, защото съмътамъ отъ опита, който имамъ въ министерството, че трѣбва да има единъ законъ, който ясно и конкретно да разрешава всички въпроси. Защото оставимъ ли ние да се разрешаватъ въпросите отъ чиновниците, било на общината, било на Министерството на благоустройството, има всичката опасност да се явятъ суми голѣми и малки неприятности, които ще злопоставятъ материалните интереси на гражданите.

И ето защо, азъ държа на това, што ~~този~~ законъ, който ние сега ще гласуваме, точно и ясно да разрешимъ всички въпроси, които интересуватъ градоустройството, застрояването, за да не остане и сънка отъ възможност за злопоставяне на българския граждани. И този законъ заименно тая задача си е поставилъ — задачата да установи нови норми за застрояването на София такава, каквато е сега, въ рамките и границите, въ които сега се е престрѣла. Той иска да сложи редъ, да създаде правила за строежъ, да не може този анархичен начинъ на строежъ, да не може основните му принципи — напротивъ, тѣ бѣха потвърдени; а малките или голѣми измѣнения, които се искаха, не измѣнятъ съ нищо сѫщността, принципите на предлагания законопроектъ.

Законопроектътъ се раздѣля на три части. Въ първата част на законопроекта се урежда въпросътъ за градоустройствения планъ и строителния обсегъ на София. Защо искаме непремѣнно въ закона да има едни ясни постановления, които да задължаватъ Софийската община или Министерството на благоустройството да изработи въ единъ опредѣленъ срокъ градоустройственъ планъ? За това защото отъ опитъ се знае, че ако не се сложи единъ такъвъ стриктно опредѣленъ срокъ, тази работа пакъ ще се отложи, нѣма да стане, и София нѣма да може да получи онова, което е необходимо — единъ градоустройственъ планъ.

Ето защо съ първите членове на законопроекта ние уреждаме категорично тая материя, като предвиждаме въ срокъ отъ две години Софийската община и Министерството на благоустройството да изработятъ чрезъ международенъ конкурсъ единъ градоустройственъ планъ. Защо искаме международенъ конкурсъ, г. г. народни представители? Затова защото ние съмътамъ, че София, която има перспективата следъ 50 години да има едно население отъ 1 милионъ души, или най-малко 700 хиляди души, ще трѣбва да има градоустройственъ планъ, изработенъ отъ голѣми капацитети по градоустройството въ Европа. Азъ вчера споменахъ и днесъ пакъ ще повторя, че когато въ 1925 г. се е работилъ градоустройствениятъ планъ на Берлинъ, германцитъ не съмъ се срамѣли да покаянъ да участвува въ изработването на този планъ французи. Когато преди 9 години се изработвалъ градоустройствениятъ планъ на Прага, чехитъ също така не съмъ се срамѣли да покаянъ германци да участвува въ изработване градоустройствения планъ на Прага. Следователно, и ние въ България, въпрѣки че и въ нашата страна се намиратъ извѣнредно компетентни и просвѣтени архитекти, съмътамъ, че е умѣсто и разумно да поканимъ капацитети отъ други държави въ Европа да участватъ въ изработването на този планъ.

Буква б отъ часть I на законопроекта се отнася до строителния обсегъ. Въ законопроекта ние предвиждаме две строителни части — външна и вътрешна. Защо предвиждаме законъ да засъга и външната строителна часть

на София? Затова защото, г. г. народни представители, хубостта на София, нейното благоустройство и градоустройство ще зависи не само отъ онни части, които сѫ разположени въ границите на града, но и отъ онова, което е край града. За София не е безинтересно какъ ще се строи Банкя, какъ ще се строи Горна-Баня, какъ ще се строи Княжево — какъ ще се строи нейната околност. И въ това отношение азъ съмъ напълно съгласенъ съ народния представител г. Рашко Маджаровъ, който искаше непремѣнно, и тия части, които се намиратъ край София, да влѣзватъ въ разпорежданятията на настоящия законопроектъ.

Втората част на законопроекта е най-важната. Тя урежда, преди всичко, строителните зони на гр. София; урежда следъ това строителните линии къмъ улиците и строителните линии къмъ съседите; урежда въпроса за не-застроения дворъ и за височините на сградите. Това въ сѫщността е ялката, сѫщността на законопроекта. Предлаганиятъ законопроектъ предвижда 5 строителни зони. Ние увеличаваме зоните. Докато досега въ София имаше три строителни зони и Софийската община настояваше извѣнредно много да има и за въ бѫдеще три строителни зони, министерството настоява и предлага въ законопроекта петъ такива, затова защото съмътамъ, че при 5 строителни зони по-правилно ще разрешимъ благоустройствения проблемъ на гр. София.

Ние предлагаме и още една нова зона — индустриалната зона. Досега, г. г. народни представители, въ София индустриалните заведения се поставяха почти безразборно и въ чертите на града и това извѣнредно много смущаваше правилното развитие на самия градъ. Абсолютно необходимо е за нова София и за голѣма София да има една специално опредѣлена индустриална зона, кѫдето ще бѫдатъ поставени за въ бѫдеще всички индустриални заведения.

Министерството на благоустройството има извѣнредно много неприятности съ онни голѣми и малки индустриални заведения, които сѫществуватъ въ чертата на града. Гражданинъ всѣки денъ се намиратъ въ отношение на неприятности и разправии съ тия сѫществуващи индустриални заведения. Ако нѣкога, когато София е била малка, е могло да бѫде допустнато това положение, сега, при голѣмия градъ и при още по-голѣмия въ утрешина денъ, ние съмътамъ, че е абсолютно необходимо да има една специална зона, кѫдето ще се поставятъ за въ бѫдеще индустриалните заведения.

Въ тази част на законопроекта ние решаваме също така въпроса за строителните линии къмъ улиците. Знайте, г. г. народни представители, че въ София досега въ това отношение една норма ясна и положителна нѣмаше. Ние сега усътавяваме въ законопроекта, че въ първата и въ централната зона ще се строятъ сгради на уличната линия, освенъ въ две или три много тѣсни улици, които ще спомена въ последствие. Въ втората строителна зона, въ улици, които сѫ по-широки отъ 12 м., ще се строятъ на уличната линия, обаче въ улици, които сѫ по-тѣсни отъ 12 м., ще се отстѫпватъ задължително 3 м. навѣктре. Въ третата строителна зона, така наречената крайна част на града, кѫдето трѣбва да се строятъ по-малки постройки и кѫдето трѣбва да има единъ вилообразенъ строежъ, ние предвиждаме задължително отстѫпване 5 м. навѣктре отъ улицата — първо, затова, защото въ тая част на града улиците сѫ извѣнредно тѣсни, та да направимъ по та-къвъ начинъ едно изкуствено разширение на улицата и; второ, защото е необходимо, съ огледъ хигиената и благоустройството, да се изпълни едно подобно постановление.

Изключение отъ това правило предвиждаме само за улиците „Нишка“, „Царь Симеонъ“, „Пиротска“, „Позитано“. Това сѫмъ нѣколко извѣнредно тѣсни улици, които при голѣмото движение въобщѣ абсолютно е невъзможно да бѫдатъ оставени въ това положение, въ което се намиратъ. Затова ние постановяваме, въ тия улици строежъта да става съ отстѫпване 3 м. навѣктре.

Азъ съмъ дълженъ да освѣтля народното представителство, че когато предвиждаме това постановление, ние имаме предъ видъ една голѣма реформа, ние имаме предъ видъ една голѣма крачка, едно голѣмо мѣроприятие, което можемъ да направимъ въ утрешина денъ, а именно: ние съмътамъ, когато евентуално въ утрешина денъ бѫде изгответъ градоустройствениятъ планъ и когато се предвиди разширението на тия тѣсни улици, партеритъ на сѫществуващите сгради да бѫдатъ дръпнати 3 м. навѣктре, и ние ще получимъ покрити тротоари. По такъвъ начинъ съ една по-голѣма лесница ще се получатъ улици разширени съ 3 м., които сега сѫ извѣнредно тѣсни. Искамъ да съобщя този нашъ планъ, затова защото съмътамъ, че въ

комисията народното представителство тръбва и по този въпрос да вземе едно становище, защото, както виждате, това е една малко по-смъла крачка, едно по-голъмо мероприятие.

Въ същата част на законопроекта ние разрешаваме и въпроса за еркерите и за балконите. Г. г. народните представители знаят, че едно от най-голъмите неудобства на сега съществуващия законъ бъше, че се позволявало и въ София, както и въ който и да бъде мястък градъ на България, една постройка, когато се строи, да може да вземе от улицата чрез еркери 1.50 м.; и при голъмите строежи, при масивните строежи, които имаме въ София, при тесни улици, ние имаме случаи, когато от единия край на една улица широка 12 м има 1.50 м. еркери и от другия край — също 1.50 м. еркери, и тия голъми сгради като чадър затуляват улицата.

Ето защо ние съмѣтаме, че е абсолютно необходимо да се тѣри край на това безобразие. Ние имаме грозни случаи, г. г. народни представители! Така, напр., въ Русе имахме един планъ, който требвало да се екзекутира, където бѣха предвидени еркери $2\frac{1}{2}$ м., затова защото нѣма норми, които да разрешават тази проблема. Сега съ законопроекта ние предвиждаме за улици надъ 16 м. широчина да имаме еркери не повече от 80 см., за улици подъ 16 м. да се позволяват еркери само 40 см. Ние съмѣтаме, че съ това постановление ще можем да спестимъ на гражданините тия неудобства, които тѣ имат от сега съществуващия законъ.

Въ същата част на законопроекта — въ чл. 26 — разрешаваме и въпроса за еднообразието въ строежа. Вие знаете г. г. народни представители, че има голъми площици въ София, каквите сѫ, напр., площадъ „Александър I“, площадъ „Народно събрание“, площадъ „Александър Невски“, които щѣха да станат много хубави, ако по-рано съществуваше единъ законъ, който би задължиъ собствениците да строят еднообразно, т. е. да поставятъ фасадите на своите сгради въ зависимост отъ съществуващите такива. Напр., на площадъ „Александър I“ съществува сградата на д-во „Балканъ“ — всички онни, които строятъ около „Балканъ“, би требвало горе-долу да строятъ своите сгради и фасади въ същия стилъ, за да се получи еднообразие. Ако, напр., на площадъ „Народно събрание“ бъше приложенъ този принципъ, ние щѣхме да имаме днес тукъ единъ отъ най-хубавите площици на София. Вие сте свидетели, обаче, че на тия площици всѣки строи, както може и както знае.

Ето защо въ чл. 26 се предвижда въ бѫдеще да се строи съ огледъ на строителната хармония, като се иматъ предъ видъ фасадните постижения на сградите, които вече съществуватъ, за да можемъ да получимъ това еднообразие, за което се говори.

Въ същата глава, както ви казахъ, решаваме проблемата и за строителните линии къмъ съседите. Това, г. г. народни представители, е една отъ най-тежките проблеми, единъ отъ най-сложните въпроси, затова защото тукъ сѫ сплетени интересите въобще на гражданините. Тази глава възбуди най-голъми спорове и съ нея най-много се занимаваха техниките отъ министерството и отъ разните технически сдружения. Въ нея се предвижда, отъ днесъ нататъкъ въ първата строителна зона и въ централната зона да се строи на калканъ, на строителната съседска линия. Защо? Съгласно постановленията на сега съществуващия законъ, строеше се на единъ метър и половина отъ съседската линия. Може би по-рано, когато въ София се строеха малки сгради, това постановление да е било добро и търпимо, но сега, когато въ София се строятъ голъми, масивни сгради, дълги 20-22-25 метра, когато се отстъпва отъ едната и отъ другата сграда на единъ метър и половина, получаватъ се други триметрови коридори, извънредно нехигиенични и извънредно много непрактични.

Ето защо архитектите, строителите сѫ на мнение, въ тия зони, въ които се строятъ голъми сгради, да се строи задължително на калканъ. Но когато ще се екзекутира това постановление, явява се едно много голъмо неудобство, което азъ съмъ длъженъ да съобщя на г. г. народните представители. Касае се за съществуващите вече сгради. Представете си, че има нѣкакъ жилища сгради, кооперация или къща, която съществува на единъ метър и половина, прозорците на която сѫ обрнати къмъ празното незастроено място на съседа. Ако ние, въ изпълнението на това постановление, застроимъ калканъ, тази къща ще бѫде унищожена окончателно, хората ще бѫдатъ лишени отъ слънце и свѣтлина и, въмѣсто да се образува коридоръ отъ 3 м., ще се образува още по-малъкъ — отъ единъ метър и половина.

Ето защо ние предвидѣхме една забележка къмъ чл. 31, съ която искаме да толерираме съществуващите

сгради, които служатъ изключително за жилища, като ако тия сгради се намиратъ на единъ и половина до два метра, съседътъ, който ще строи, ще бѫде длъженъ да отстъпи сградата си минимумъ на единъ метър и половина, за да не унищожи съществуващата сграда. По този въпросъ част отъ техниките не искаха въ никакъвъ случай да има отстъпление. Искаха на всяка цена да се приеме това, така да се каже, революционно постановление и да го наложимъ. Обаче азъ имахъ предъ видъ въпроса и отъ къмъ социалната, отъ къмъ човѣшката му страна и заради това съмѣтнахъ, че е необходимо да се предвиди едно подобно изключение, за да бѫдатъ защитени съществуващите сгради, които иначе ще бѫдатъ окончателно унищожени.

Въ същата глава, както казахъ, се решава въпросътъ и за незастроения дворъ. Тукъ ние предвиждаме нѣщо съвършено ново. Досега, г. г. народни представители споредъ сега съществуващия законъ, се предвиждаше да се остави само 25% незастроенъ дворъ. Обаче, когато се строеше, правѣха се хиляди шмекерии въ смисълъ, че се остави 25%, но се съмѣтва проходътъ край къщата, съмѣтатъ се разните шахти, съмѣтатъ се малкиятъ дворчета, които има тукъ-таме край стените, а въ същностъ, като се издигне коперацията, нѣма дворъ. И ние имаме голъми масивни сгради по на 7 етажа съ десетки апартаменти, гдето живѣятъ извѣнредно много хора и въ които коперацията нѣма абсолютно никакъвъ дворъ. Това положение, г. г. народни представители, на липсата на дворъ, не само че има едно неудобство отъ хигиенично гледище, но то интресува и безопасността на граждансътвото.

Азъ вече ви споменахъ, че въ модерните градове, при строежа се взематъ извѣнредно много мѣрки да се организира една защита отъ евентуална война. Споредъ новите разбирания, бѫдещата война ще бѫде изключително въздушна и затова за градовете не е безинтересно какъ ще бѫдатъ организирани срещу една евентуална война. И на Западъ, напр., въ Берлинъ, въ това отношение сѫ взети решителни мѣрки, за да бѫде защитенъ градътъ. Тия мѣрки сѫ: задължаватъ се гражданинъ, когато строятъ въ единъ кварталъ, така да нагаждатъ своите постройки, че да се образува вътрешни дворове и градини между постройките, въ които вътрешни дворове и градини да има не само място за почивка, хигиена и пр., но единовременно съ това — място и за защита, като се предполага, че въ тия вътрешни дворове ще бѫдатъ построени подземия, където гражданинъ, които не биха могли да останатъ при една война въ сградите, ще намѣрятъ място за своята защита въ тия подземия.

Освенъ това по силата на сегашното постановление, че се оставяше само 25% за дворъ, ние виждаме, г. г. народни представители, въ парцелите, независимо отъ сградите, които никанътъ край улиците и, вътрешни сгради, които сѫ лишени отъ всѣкаква възможност и за хигиена, и за безопасностъ. Ето защо съ сегашните свои постановления законопроектътъ иска да ограничи това масово застраяване навѣтре въ дворовете.

Имаме, г. г. народни представители, куриозни случаи: застроена голъма кооперация въ нѣкой дворъ съ огледъ на празното място, което съществува. Сега, обаче, празното място се застроява или съседната къща се събира и се строи голъма кооперация. По такъвъ начинъ вътрешната, дворна кооперация, е окончателно унищожена. Азъ имамъ нѣколко сърцеваздирателни писма. Така, напр., срещу Министерството на благоустройството се строи една голъма сграда на два блока — единъ на улицата и единъ вътре. Тамъ въ двора има също така една шестетажна кооперация. Сега, когато ще бѫдатъ издигнати тия два блока, тази шестетажна кооперация ще бѫде окончателно съмазана, нѣма да има абсолютно никаква свѣтлина. Отъ собствениците на тази кооперация се получаватъ писма, които трогватъ, които биха разплакали всички човѣци. Това сѫ граждани, обикновени чиновници, спестили известни срѣдства, или продали имота си, за да купятъ единъ апартаментъ съ надежда, че ще иматъ единъ апартаментъ за живѣне. Сега тѣ трѣба или да напуснатъ тия апартаменти, или да живѣятъ въчно осъденни да бѫдатъ безъ свѣтлина и безъ въздухъ. Ето защо, за да се избѣгнатъ всички тия неудобства, законопроектъ предвижда да се оставятъ задължително незастроени дворове въ централната зона 35%. Общината бѣше предвидѣла процентъ по-голъми, обаче Министерството съмѣтна, че това ще бѫде извѣнредно много тежко за гражданинъ въ централната зона; Общината бѣше предвидѣла 40%, въ закона се предвижда 35%. Обаче нека се има предъ видъ, че въ закона съ предвидъ, че въ централната зона всѣки може да заслони цѣлото място на 7 м. височина, но само партера. Следователно, въ централната зона, където сѫ скопи

мъстата, всички, които ще строи, не само че ще застрои на около 65% от цялото място, но ще застрои една висока сграда, на 5 или 6 етажа, а заедно със това той може да застрои и останалите 35%, но само във партера. По такъв начин хемъ ще има въздухъ и свѣтлина, хемъ ще бѫде използвано и скъпото празното място. Въ първата строителна зона предвиждаме 40% задължително празенъ дворъ; въ втората строителна зона предвиждаме 45—50, а въ външната част на София, предградията и курортните места, предвиждаме 65%. Нека г. г. народните представители имат предъ видъ, че въ Германия процентът на незастроения, празенъ дворъ е още от 50% нагоре и съвръща до 90%. Тъкъм извѣрено правилно и радикално разрешили тази проблема.

Въ сѫщата глава се решава въпросът и за височинните на сградите. Съзакона ние искаме да спремъ досегашната възможност за строене безразборно на всѣка улица, кой колкото висока сграда иска. Въ настоящия законъ се предвижда постановление, въ което се казва, че въ централната зона може да се строят, за улици широки 16 м. и повече, партеръ и чисти етажи, т. е. 5 етажа, като се прави изключение за площадъ „Александър I“ и за булеварди надъ 22 м., да се строи на тѣхъ партеръ и 5 етажа. За улици, които сѫ по-тѣсни отъ 16 м., до 14 м., да се строи партеръ и 3 етажа, а за улици по-тѣсни отъ 14 м., т. е. 12, 11 и 10 м. да се строи партеръ и два етажа. Въ първата строителна зона се разрешава строежъ, за улици надъ 20 м., партеръ и 4 етажа; за улици подъ 20 м., до 14 м., партеръ и три етажа, за улици подъ 12 м. — партеръ и два етажа. Въ втората строителна зона разрешаваме максимално — партеръ и три етажа, а въ третата строителна зона — максимумъ партеръ и 2 етажа.

За да бѫде уяснено народното представителство какъ този въпросъ се решава въ чужбина, че проиета какъ сѫ решили германците за Берлинъ този въпросъ. Тамъ въ централната зона позволяват строежъ на здание — партеръ и четири етажа; въ първата зона — партеръ и три етажа — значи по-ниско отъ настъ, ние позволяваме партеръ и четири етажа; въ втората строителна зона — партеръ и два етажа, а въ третата строителна зона — партеръ и единъ етажъ. Значи, въ крайнинитетъ на града въ Берлинъ не позволяват строежъ на сгради по-високи отъ партеръ и единъ етажъ.

Съмѣтамъ, че съз тѣзи постановления на закона ние ще усложнимъ на бѫдещите съставители на градоустройствения планъ, т. е., ние сега временно ще спремъ постройките на извѣрено много високи и голѣми сгради. Когато ще бѫде готовъ благоустройствениятъ планъ на София, той ще опредѣли окончателно какви ще бѫдат височинните на отдалѣните сгради и на конкретните места. Сега, обаче, съ тия постановления се цели да не позволимъ безобразията, които стават сега въ тая или онайчасть на града.

Съ третата глава се решава, г. г. народни представители, въпросът за вътрешното застрояване, вътрешното разпределение. Тамъ ние искаме, съ огледъ на хигиената и безопасността на гражданинъ, първо, да предвидимъ ширината на стълбите. Зашто сега вие знаете, че въ голѣмите кооперации на единъ етажъ се построяват по 3—4 апартамента съ единъ метъръ широка стълба. Утре при едно евентуално нещастие, земетресение или каквато и да е паника, вие сами си представлявате какъвъ ужасъ ще бѫде на тази тѣсна стълба. И заради това въ закона се предвижда: първо, да нѣма на единъ етажъ повече отъ три апартамента, и второ, да нѣма по-тѣсна стълба отъ 1:50 м., като на всѣки етажъ стълбата се разширява съ 10 см. Въ закона подробно се опредѣля начинътъ за строежа на сградите. Ние искаме да сложимъ въпроса на една солидна база. Понеже София е на една земетресна областъ, за настъ не е безинтересно какъ ще бѫде застроена София. И съ огледъ на това тукъ има ясни, стриктни постановления за строежа.

Сѫщо така въ тази глава се предвиждатъ постановления за огнеупорни стълби и пр., въобще всички онѣзи необходими съоръжения за безопасността на гражданина.

Въ главата „Общи разпореждания“ се разрешава въпросът преди всичко за начина, по който ще става за въ бѫдеще утвърждаването на плановетъ, и, второ, се решава въпросът за начина, по който въ бѫдеще ще става застрояването. Както знаете, досега всички планове се утвърждаваха отъ Министерството на благоустройството. Ние имаме опитъ, че не можемъ да контролираме навсѣкъде самитъ строежи, нѣмаме достатъчно много органи, за да бѫдемъ ние информирани по всѣкъ строежъ свое временно. Ето защо въ този закоенъ сега ние оставяме тази работа изключително на общината. Общината има възможностъ, има органи да следи, да познава обстойно разпределението на кварталите и зоните и заради това тази работа принадлежи и трѣбва да принадлежи ней.

Въ тия общи разпореждания предвиждаме сѫщо така задължението за единъ контролъ надъ сградите. Г. г. народни представители! Сигурно знаете, че сега, когато се строят извѣрено много, но не както би трѣбвало да бѫде, кооперациите, високи по на 7 етажа, нѣматъ онай солидностъ при строежа, каквато би трѣбвало да иматъ, поради липсата на контролъ. Сега чрезъ този законъ ние задължаваме Софийската община да проведе единъ обстойно и всестраненъ контролъ за начина на строежа, за да бѫдатъ защитени преди всичко интересите материалини на онѣзи, които строятъ — на софийските граждани.

Въ главата за наказателните разпореждания ние искаме сѫщо така да засилимъ малко наказанията, за да можемъ, засилвайки санкциите, да чакаме и по-добри резултати.

Това сѫ, г. г. народни представители, накратко изложени, главните основни положения на предлагания законопроектъ.

Трѣбва да подчертая това, което се подчертава и отъ други, че техните сѫществуващи въобще всички технически организации които иматъ компетентностъ по този въпросъ, по принципъ сѫ се изказали въ полза на закона. Азъ знамъ, че ще има недоволство — не си правя илюзии. Още когато законопроектъ бѣше внесенъ за разглеждане на първо четене и когато се печаташе, явяваха се делегации, явяватъ се делегации и сега. Единъ протестира, че неговото място ще бѫде засегнато, другъ протестира, че неговата кѫща ще бѫде засегната. Не се съмнявамъ, че известни частни, лични интереси ще бѫдат засегнати. Но, г. г. народни представители, нека бѫдемъ увѣрени, че ние никога не можемъ да направимъ законъ, ако искаме нещастните интереси. Сигурни ще бѫдате, че всѣкога ще има кой да протестира. Но азъ съмѣтамъ, че ние правимъ закона не за отдалѣните личности, правимъ закона за София, за утрешния денъ на София и съмѣтамъ, че ние ще имаме достатъчно много куражъ да проведемъ постановленията, които законътъ предвижда съзнавайки, че изпълняваме своя гражданска дѣлгъ.

Преди да завръша, че се спра на поединчната отъ г. Теодоси Кънчевъ въпросъ по чл. 19. Оставилъ го на страна, понеже този членъ е като отдалѣнъ отъ цѣлия законъ. Това е въпросът за обезщетенията, които гражданинъ трѣбва да платятъ за подобренятия, които сѫ извѣршени предъ тѣхните имоти. Тоя законъ — нека декларирамъ — е дѣло юа Софийската община. По искането на Софийската община ние поставихме този членъ въ законопроекта. Софийската община — съ право ще кажа азъ — загрижена за благоустройстването на София, иска да се гарантира известни възможности за събиране срѣдства за това благоустройство София, г. г. народни представители — ако нейното благоустройство върви съ сѫщия темпъ, съ който върви сега, съ който върви отъ нѣколко години — споредъ нашите изчисления, ще бѫде благоустроена следъ 100 години. Ако всѣка година се павиратъ толкова улици, колкото павиратъ сега, колкото сѫ павирани миналата и по-миналата година, изчислено е, че сѫ необходими 100 години, за да павиратъ всички улици на разпрострѣлата се нашироко София. И ето защо Софийската община съ право е загрижена за този въпросъ. Както се знае, съ чл. 92 отъ сега сѫществуващия законъ за благоустройството се постановява, че гражданинъ сѫ длъженъ да платятъ за благоустройственинъ подобрения, които се извѣршватъ въ или край всички онѣзи места, които се намиратъ вънъ чертата на града. Този законъ постановява, че чл. 92 продължава да бѫде въ сила. Обаче Софийската община иска да разшири постановленията на чл. 92 отъ закона за благоустройството въ смисълъ, да се изискватъ подобни плащания, погашения, така да се каже, на едно задължение къмъ общината, които тя извежда отъ това, че е похарчила срѣдства за благоустройството на гая или онайчасть на града; всѣкъ гражданинъ да си плати подобренятия, които сѫ извѣршени предъ неговия имотъ. Вчера тукъ стана единъ споръ. Единъ отъ г. г. народните представители поддържаше, че би било справедливо, гражданинъ, които се намиратъ въ центъра на града, и тѣ да платятъ за съответните подобрения. Това е така, г. г. народни представители. Когато ние ще искаме отъ онай, който се намира въ крайната часть на града и на който общината тепърва съ лълги мѫки и усилия ще му постави нѣкой бордюръ, или ще му направи канализация, или водоснабдяване, да си плати, и той си плаща, защо тогава да не искаме подобно плащане отъ онай, които сѫ били по-частливи, че сѫ се намирали въ центъра на града и предъ имотъ на които общината отдавна, преди много години, е извѣршила известни подобрения? Съмѣтамъ, че когато ще искаме отъ жителите на крайните квартали на града, кѫдето се предполага, че живѣятъ по-сиромаси, да си платятъ подобренятия, които ще имъ направи София.

Фийската община, справедливо би било да поискаме да платятъ и ония, на които Софийската община е вече направила подобрения, отъ които цената на имотите имъ се е повишила, добили сѫ по-голъма стойност. Въпросът е вече — и тукъ азъ съмъ съгласенъ съ г. Теодоси Кънчевъ — за опредѣляне размѣрите и начините, по които ще се разпредѣлятъ тия плащания. Съгласенъ съмъ, че тъй, както е предвидено въ чл. 19, иска се извѣнредно много; тежестите ще бѫдатъ извѣнредно много голъми, още повече поради начина, по който Софийската община иска да валоризира тия вземания.

Т. Кънчевъ (д. сг. Ц): Тѣ сѫ отдавна ликвидирани.

Министъръ В. Димовъ: По-рано Софийската община бѣше предвидила вземанията да се валоризиратъ съ 20 л. за левъ. Това ми се видѣ извѣнредно много и затова ние го измѣнихме на 10 л. за левъ. Сега, когато заново разглеждаме членъ, и следъ размѣшленията, които се направиха отъ г. Теодоси Кънчевъ, мене ми се струва, че като се вземе за изходъ пунктъ назадъ 1922 г., това валоризиране ще бѫде пакъ извѣнредно голъмо. Но казвамъ, когато възприемаме принципа, че както плащатъ тия, които се намиратъ въ покрайнините на града, така трѣбва да платятъ и тия, които се намиратъ въгъре въ града, веднага добавяме, че въ комисията трѣбва да намѣримъ една формула, споредъ която това плащане да не бѫде чрезмѣрно. Защото ако бѫде извѣнредно много голъмо, при сегашната малка доходност на имотите, ние ще принудимъ известни граждани да ликвидиратъ съ своите имоти, за да платятъ на Софийската община. Но когато плащатъ тия, които сѫ вънъ отъ чертата на града, които дълго време нѣма да видятъ паважъ, справедливо би било да платятъ нѣщо и тѣзи, които вече иматъ и паважъ, и всички благоустройствени подобрения и съоружения. По искане на Софийската община, ние гоѓвѣхме единъ законопроектъ за паважъ на София, който още не е миналъ презъ Министерския съветъ. Споредъ този законопроектъ, за да можеше да се павира София по-бърже, искаше се гражданинъ, които сега иматъ паважъ, да си го платятъ. Споредъ този законопроектъ, като се слагаха едни умѣрени норми, на всѣки гражданинъ сепадаше да плати въ зависимостъ отъ стойността на имота му, максимумъ отъ 1.500—3.000 л. за подобренията, които сѫ извѣршени предъ неғовия домъ — паважъ, бордюри и пр. Една такава минимална сума би могла да бѫде жертвуваана отъ всѣки гражданинъ за общото благоустройство, за общото разхубяване и павиране на София. Смѣтамъ, че тая жертва е не особено много голъма, още повече, че Софийската община и сега, възъ основа на единъ правилникъ, събира колкото си иска, но все пакъ събира известни плащания за тѣзи подобрения.

Свѣршивайки, г. г. народни представители, тѣзи нѣколко общи бележки по законопроекта за застроене на г. София, азъ съмътъ, че народното представителство е убедено въ необходимостита отъ него. Виждаме какъ София се строи. Виждаме печалните резултати, които сме постигнали, които имаме предъ себе си. Виждаме голѣмите недоразумения и разправии, които министерството и община иматъ съ гражданинъ поради липса на точни постановления въ закона. Нека имаме предъ видъ, че София расте, че е единъ отъ градовете, които най-бърже се увеличаватъ и че не е много далечъ времето, когато тя ще има надъ 700 хиляди жители. А, както казахъ въ началото на речта си, София не е само за софиянци, тя е за цѣла България. За българския народъ не е безинтересно каквѣ ще бѫде неговата столица, какъ тя ще бѫде благоустроена; не е безинтересно каквѣвъ изгледъ и видъ ще има нашиятъ културенъ, стопански, народностенъ центъръ, кѫдето ние винаги и всѣкога приемаме всички ония, които идатъ да ни посетятъ. Съ огледъ именно на тѣзи утешни задачи, съ огледъ на това, да създадемъ една по-благоустроена, една по-хубава, една по-градоустроена София, съмътъ, че предложениетъ законопроектъ въ това отношение ще изпълни една задача, ще запълни една празнота и, въпрѣки малките и голъми недоволства, които сега ще сѫществуватъ, които сѫ сѫществували при всѣки законодателенъ опитъ да се направи нѣщо по-смѣло и по-енергично, въпрѣки, казвамъ, тия малки недоразумения, които сега ще се явятъ, грядущите поколѣния и преди всичко софиянци ще ни бѫдатъ признателни за закона, които сега имъ предлагаме. (Продължителни рѣкописания отъ мнозинството)

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ заглавието на законопроекта, тѣй както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Преди да се докладва законопроектътъ, съобщавамъ на Народното събрание, че отъ народния представител г. Цвѣтанъ Стоянчевъ е постъпилъ законопроектъ, подписанъ отъ нуждното число народни представители, за ликвидация на водния синдикатъ „Блато“ въ с. Костинбродъ, Софийска околия. (Вж. прил. Т. I, № 91) Законопроектътъ ще бѫде раздаденъ на г. г. народните представители и своевременно поставенъ на дневенъ редъ.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„ЧАСТЬ ПЪРВА а) градоустройственъ планъ“

„Чл. 1. Задължава се Софийската община въ срокъ отъ две години отъ влизането на този законъ въ сила да се снабди чрезъ международенъ конкурсъ съ генераленъ градоустройственъ планъ за застроенето и разширението на града“.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Който приема чл. 1, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 2. Генералниятъ градоустройственъ планъ на София ще обхване градските части, лежащи въ чертата на града, както и областите около него, чийто общъ характеръ и интересъ е тѣсно свързанъ съ столицата“.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Който приема чл. 2, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 3. За целта въ срокъ отъ една година отъ влизането на закона въ сила Софийската община е длѣжна да пригответи нуждните материали и данни за обявяването на конкурса и произведе сѫщия“.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Има думата г. министъръ на общественините сгради, пѫтищата и благоустройството.

Министъръ В. Димовъ: Г. г. народни представители! Азъ приемамъ предложението на народния представител г. Рашко Маджаровъ и другите г. г. народни представители, които искаха този членъ да се измѣни така: (Чете) „Въ едногодишенъ срокъ отъ публикуването на закона, Министерството на общественините сгради, пѫтищата и благоустройството и Столичната община сѫ длѣжни да пригответъ необходимите за обявяване на международенъ конкурсъ материали и да съставятъ програма за този конкурсъ, който се обявява отъ Столичната община. Постъпилътъ по конкурса проекти ще бѫдатъ разгледани отъ жури въ съставъ, опредѣленъ отъ Министерството на общественините сгради, пѫтищата и благоустройството и Столичната община. Журито ще се произнесе, кой отъ представените проекти следва да бѫде предпочтенъ, а така сѫщо ще опредѣли, кому трѣбва да се дадатъ опредѣлените премии“.

Т. Кънчевъ (д. сг. Ц): Въ журито би трѣбвало обезательно да влизатъ и представители на свободните организации на инженери и архитекти.

Министъръ В. Димовъ: Затуй предвиждаме въ определеното на журито да участвува и Министерството на благоустройството, защото ние ще искаме да се предвиди и участие на свободните технически организации.

Т. Кънчевъ (д. сг. Ц): Казвамъ това, за да не би министерството да се увлѣче. Да се има това предъ видъ.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Който приема чл. 3 въ новата редакция, както се прочете отъ г. министра на благоустройството, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 4 Генералниятъ градоустройственъ планъ на София, добитъ отъ конкурсанти такива, влизатъ въ сила веднага следъ утвѣрждаването му съ царски указъ“.

Въ този членъ се направиха следните промѣни. Следъ думитъ „отъ конкурсанти такива“ се прибавятъ думитъ: „и приспособенъ къмъ мѣстните условия и нуждите на града“. Думитъ „царски указъ“ на края се заличаватъ и замѣсто тѣхъ се поставя думата: „законъ“.

Значи, че 4 получава следната редакция: (Чете) „Генералният благоустройствен план на София, добитъ от конкурсните такива и приспособен към мъстните условия и нуждите на града, влиза въ сила веднага след утвърждаването му съ законъ“.

В. Коевски (нац. л. П): Отъ кого ще се приспособи?

Докладчикъ А. Николаевъ (з): Естествено, отъ общината и отъ министерството — това се разбира отъ предшествуващия членъ.

Председателствуващ С. Даскаловъ: Има думата народният представител г. Василъ Коевски.

В. Коевски (нац. л. П): Както е редакцията на чл. 4, г. народни представители, следва, че щомъ се избере планът отъ конкурсните такива, веднага ще тръбва да бъде утвърденъ, безъ да бъде прегледанъ отъ Столичния общински съветъ. Затуй смѣтамъ, че редакцията на г. докладчика не е пълна. Азъ смѣтамъ, че преглеждането на този планъ и приграждането му къмъ мъстните условия не може да става отъ другого, освенъ отъ Столичната община. Ето защо предлагамъ да се прибавя думитъ: „следъ одобрението му отъ Столичната община“, защото тя е, която ще иждивява пари, и тя ще тръбва непремѣнно да нагоди този планъ къмъ условията и нуждите на града.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): Г. Коевски! То се разбира отъ текста на предшествуващия членъ.

В. Коевски (нац. л. П): Къмъ Вашата редакция азъ искамъ да се прибавя само думитъ: „следъ одобрението му отъ Столичния общински съветъ“.

Председателствуващ С. Даскаловъ: Г. Коевски! Дайте предложението си писмено.

В. Коевски (нац. л. П): Ако г. министърът не е съгласенъ, нѣма нужда да пиша предложение.

Министъръ В. Димовъ: Нѣмамъ нищо противъ, но то се разбира отъ само себе си.

Председателствуващ С. Даскаловъ: Има думата народният представител г. Теодоси Кънчевъ.

Т. Кънчевъ (д. сг. Ц): Г. г. народни представители! Тукъ виждамъ, че има една, какъ да се изразя, езикова грапавина. Казва се: (Чете) „Генералният благоустройствен планъ на София, добитъ отъ конкурсните такива . . .“ Тукъ тръбва да се направи една стилистична поправка.

Министъръ В. Димовъ: На трето четене ще го изгладимъ.

Т. Кънчевъ (д. сг. Ц): Същевременно като поддържамъ предложението на г. Коевски, азъ и тукъ искамъ да се изтъкне, че когато ще се одобрява този градоустройствен планъ, Министерството на благоустройството непремѣнно тръбва да бѫде представено, а не само Столичната община.

Министъръ В. Димовъ: Значи, къмъ предложението на г. Коевски тръбва да се добави: „и министерството“.

Т. Кънчевъ (д. сг. Ц): Да. Да се добави: „следъ одобрението му отъ общината и Министерството на благоустройството“.

Министъръ В. Димовъ: Приемамъ го. Да се даже: „следъ одобрението му отъ Столичния общински съветъ и Министерството на обществените сгради, пътищата и благоустройството.“

В. Коевски (нац. л. П): Понеже г. министърът се съгласява, нѣма нужда да правя предложение.

Председателствуващ С. Даскаловъ: Който приема чл. 4, заедно съ добавката, която се направи отъ народните представители г. г. Коевски и Кънчевъ и съ която е съгласенъ г. министърът, моля, да видише рѣка Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 5. Задължава се Софийската община да приготви и представи въ Министерството на обществените сгради, пътищата и благоустройството законопроектъ за прилагане на градоустройствения планъ, по смисъла на чл. 4 отъ този законъ, въ срокъ отъ три месеца отъ влизането на генералния градоустройственъ планъ въ сила.“

Председателствуващ С. Даскаловъ: Има думата народният представител г. Василь Коевски.

В. Коевски (нац. л. П): Г. г. народни представители! Тъй както е казано въ този членъ: „по смисъла на чл. 4 съгътъ законъ“, азъ смѣтамъ, че тази редакция не е много ясна. Въ чл. 4 нищо не е казано. Ето защо, за да бѫде ясна редакцията на чл. 5, азъ смѣтамъ, че следъ думите „градоустройствения планъ“ тръбва да се прибавятъ думите: „съгласно принципите и нормите на този последния“ — да се разбира, че това е, което тръбва да се извърши.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): Прибавихме думите: „и приспособенъ къмъ мъстните условия и нуждите на града“.

В. Коевски (нац. л. П): Азъ правя това предложение, за да се изясни текстът. Ако не сте съгласни, нѣма да правя предложение.

Председателствуващ С. Даскаловъ: Има думата народният представител г. Теодоси Кънчевъ.

Т. Кънчевъ (д. сг. Ц): Г. г. народни представители! Ми съмът на г. Коевски е, че законопроектът, който ще се изработи отъ Министерството на благоустройството — не отъ общината — тръбва да има за база одобрение отъ журито градоустройственъ планъ.

Министъръ В. Димовъ: То се разбира; нѣма нужда да се каза.

Т. Кънчевъ (д. сг. Ц): Азъ считамъ, че съ този членъ 5 ние възлагаме на Софийската община една функция, която тя не може да има: възлагаме ѝ да изработи законопроектъ за прилагане на градоустройства планъ. Софийската община не е компетентна да изработи законопроектъ. Азъ разбирамъ, че общината ще систематизира и приготви материалите за единъ законопроектъ, който ще представи въ Министерството на благоустройството, и то ще изработи съответния законопроектъ.

Министъръ В. Димовъ: Тукъ пише така: „Задължава се Софийската община да приготви и представи въ Министерството на обществените сгради, пътищата и благоустройството законопроектъ за прилагане на градоустройствения планъ“.

Т. Кънчевъ (д. сг. Ц): Софийската община не може да приготви законопроекта, а ще систематизира материалите, ще приготви проектъ, който министерството ще преработи и ще го внесе като законопроектъ.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): Значи, вместо „законопроектъ“ искате да се каже „проектъ“ като се допълни съ думите: „Които да послужатъ като основа за изработване отъ Министерството на законопроектъ за прилагане на градоустройствения планъ . . .“

Министъръ В. Димовъ: Съгласенъ съмъ.

Председателствуващ С. Даскаловъ: Който приема чл. 5 съ добавките, които се направиха отъ г. докладчика и отъ народния представител г. Теодоси Кънчевъ, моля, да видише рѣка Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 6. Въ случай че Софийската община не изпълни задължението си по чл. чл. 3 и 5 отъ този законъ, Министерството на обществените сгради, пътищата и благоустройството е длъжно въ срокъ отъ една година да събере материалите за обявяването на конкурса и да го обяви, както и да изготви предвидения въ чл. 5 на този законъ законопроектъ“.

Разходите, свързани съ горното, сѫ за сметка на Столичната община.“

Последната фраза на първата алинея „както и да изготви предвидения въ чл. 5 на този законъ законопроектъ“

се заличава, понеже се премахва въ чл. 5 изработването на законопроектъ отъ общината.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Който приема чл. 6, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събраницето приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„б) Строителенъ обсегъ

„Чл. 7. Извършването на каквото и да било строежи въ чертата на гр. София, опредѣлена отъ този законъ, ще става изключително съгласно неговите разпореждания.“

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Има думата народниятъ представителъ г. Василь Коевски.

В. Коевски (нац. л. П): И тукъ, г. г. народни представители има една неясност. Чл. 7 казва: „Извършването на каквото и да било строежи въ чертата на гр. София, определена отъ този законъ, ще става изключително съгласно неговите разпореждания.“ До кога? Ето защо азъ съмѣтамъ, че следъ думитѣ „ще става“ трѣбва да се прибавятъ думитѣ „до влизането въ сила на закона за прилагането на градоустройствения планъ“.

Министъръ В. Димовъ: Това не е необходимо.

В. Коевски (нац. л. П): Защо?

Министъръ В. Димовъ: Затуй защото тукъ се опредѣлятъ норми, които ще сѫществуваат независимо отъ закона за прилагане на градоустройствения планъ — норми за височина норми къмъ съседиѣтѣ — които норми сѫ по-стостояни. Затуй нѣма нужда отъ Вашето предложение. Нѣма защо да слагаме срокъ на закона — докато се гласува законопроектъ за прилагането на благоустройствения планъ.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): Г. Коевски! Споредъ Вашето предложение ще излѣзе, че законъ има времененъ характеръ.

В. Коевски (нац. л. П): Точно така го схващамъ, защото, като дойде законъ за прилагане на градоустройствения планъ, той може да измѣни и височините, и всичко, г. министре, и тогава ние ще имаме съвѣршено ново измѣнение на този законъ. Законъ за прилагане на градоустройствения планъ ще внесе нови работи, може да предвиди, че етажитѣ въ нѣкои улици ще бѫдатъ повиски и пр. и пр. Ето защо азъ съмѣтамъ този законъ отъ времененъ характеръ до приемането на закона за прилагането на градоустройствения планъ, който ще обеме цѣлата тая материя по градоустройство. Това е моето схващане и затуй съмѣтамъ, че непремѣнно трѣбва да се поставята думитѣ „до влизането въ сила на закона за прилагането на градоустройствения планъ“.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Има думата народниятъ представителъ г. Теодоси Кънчевъ.

Т. Кънчевъ (д. сг. Ц): Азъ съмъ на мнение, че чл. 7 трѣбва да остане така, както е редактиранъ, защото безспорно е, че шомъ се приеме този законъ, той ще бѫде въ сила дотогава, докогато се отмѣни съ другъ. И целта на настоящия законъ трѣбва да я схващаме въ смисъль, да се тури вече край на това хаотично положение, което е възможно поради сега действуващия законъ. Обаче ако наложимъ едно или друго ограничение, то логично нѣма да намѣри оправдание. Шомъ се приеме новъ законъ, стариятъ автоматично престава да действува.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Който приема чл. 7, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събраницето приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 8. София, по разпорежданията на този законъ, се раздѣля на вѫтрешна и външна строителни части.“

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Има думата народниятъ представителъ г. Теодоси Кънчевъ.

Т. Кънчевъ (д. сг. Ц): Азъ съмѣтамъ, че не е нужно да фигуриратъ думитѣ „по разпорежданията на този законъ“, а чисто и просто трѣбва да се каже: „Гр. София се раз-

дѣля на вѫтрешна и външна строителни части“. Откѫде накѫде трѣбва да се каже „по разпорежданията на този законъ“? То се разбира отъ само себе си. Ако нѣкой държи беседа, че каже „по разпорежданията на закона“, но ако искаме да имаме законодателна архитектоника, ще трѣбва да кажемъ „гр. София се раздѣля на вѫтрешна и външна строителни части“.

Министъръ В. Димовъ: Съгласенъ съмъ.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Който приема поправката на г. Теодоси Кънчевъ, съ която е съгласенъ г. министърътъ, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събраницето приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): Значи, че се изхвърлятъ думитѣ „по разпорежданията на този законъ“. Тогава чл. 8 става така: (Чете) „Гр. София се раздѣля на вѫтрешна и външна строителни части“.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Който приема чл. 8, както се докладва сега отъ г. докладчика, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събраницето приема.

А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 9. Вѫтрешната строителна част се заключва въ следните граници, които опредѣлятъ чертата на града: отъ пресѣчката на ул. Орханийска съ ул. Арабаконакъ; продѣлжава по нея до пресѣчката съ ж.-п. линия София—Пловдивъ, продѣлжава по линията до пресѣчката ѝ съ ул. Ай-Гидикъ, по ул. Ай-Гидикъ до пресѣчката ѝ съ ул. Калиманица, по ул. Калиманица до пресѣчката ѝ съ околоврѣстната ж.-п. линия, по околоврѣстната ж.-п. линия до пресѣчката ѝ съ шосето до с. Драгалевци, отъ тази пресѣчка по права линия до Софийския воденъ резервоаръ подъ с. Бояна, отъ него по ул. Витоша до североизточния ѡгъл на кв. 281, отъ ѡгъла по улицата между кв. кв. 281 и 283 до пресѣчката на сѫщата улица съ шосето София—Княжево, която минава между кв. кв. 200 и 198, отъ тамъ по шосето до пресѣчката му съ улицата между кварталите 248 и 93 и продѣлжава по нея до пресѣчката ѝ съ Владайската рѣка, отъ тамъ по Владайската рѣка до пресѣчката ѝ съ бул. Вардаръ, отъ тамъ по бул. Вардаръ до пресѣчката му съ ж.-п. линия за Юстендилъ, отъ тамъ по ж.-п. линия до пресѣчката ѝ съ бул. Сливница, отъ тамъ по бул. Сливница до площадъ Твърдица, отъ тамъ по северната граница на площадъ Твърдица по улицата между кв. кв. 98 и 26, до пресѣчката му съ ул. Войниковъ, по ул. Войниковъ до пресѣчката ѝ съ улицата между кв. кв. 46 и 43, отъ тамъ по сѫщата улица до североизточния ѡгъл на кв. 81, отъ тамъ по права линия южна посока до пресѣчката съ бул. Черни — Перловската рѣка, отъ тамъ по Перловската рѣка до пресѣчката ѝ съ ул. Арабаконакъ“.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Има думата народниятъ представителъ г. Теодоси Кънчевъ.

Т. Кънчевъ (д. сг. Ц): Азъ бихъ молилъ да не се приеме сега въ окончателна форма този членъ, за да се даде възможност да ни се представятъ чертежитѣ и да разберемъ каква е тая работа.

Министъръ В. Димовъ: Г. Кънчевъ! Тѣзи работи сѫ ги правили техники; тѣ сѫ направили картитѣ.

Т. Кънчевъ (д. сг. Ц): Дайте да ги видимъ.

Министъръ В. Димовъ: Въ комисията утре ще Ви ги дадъмъ. Ако има нужда отъ нѣкакво измѣнение, ще го направимъ на трето четене.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Има думата народниятъ представителъ г. Василь Коевски.

В. Коевски (нац. л. П): Г. г. народни представители! По тоя членъ, както и по чл. 10, има единъ въпросъ, който трѣбва да бѫде ясенъ за народното представителство, а именно какъ сѫ разположени тия вѫтрешна и външна строителни части и какъ сѫ разположени строителните зони. Вѣрно е, както каза г. министърътъ, че въ общината всичко това е разгледано, компетентни хора сѫ го направили, но народното представителство трѣбва да има сѫщо представа за тая работа. Азъ, напр., лично разгледахъ тия зони и намирамъ въ тѣхъ едно противоречие. Понеже тия зони не сѫ направени идеално, често пѫти ще има парадокси: имате зона четвърта, която се допира до зона

първа; на самата граница вие ще имате зона първа, на която може да строите здание на 4 етажа, а непосредствено до нея ще имате зона четвърта, на която ще можете да строите здание на два етажа. Ето защо, според мен, има едно несъответствие.

Азъ бихъ молилъ г. министра, за доброто провеждане на този законъ и за неговото усъвършенствуване, тия членове, относно строителните зони и външната и вътрешна строителни части да се отнесат още единъ пътъ въ комисията, както обеща и г. министърътъ, да ги разгледаме тамъ, да дойдатъ г. г. техничкътъ, да донесатъ чертежитъ, да дойдатъ и заинтересованите организации, за да можемъ ние, народните представители, да прегледаме чертежитъ, да си съставимъ ясно понятие, и да приемемъ тия членове съ пълното съзнание за онова, което вършимъ. Тъй както е сега, г. министре и г. г. народни представители, ние нѣмаме ясна представа. Четемъ само имена на улици и не разбирамъ нищо. Даже и азъ, като техникъ, пакъ не разбирамъ нищо. Трѣбва да има единъ чертежъ, отъ който да видимъ какъ стои тая работа.

Ето защо азъ нѣма да правя предложение, но бихъ молилъ г. министра да се съгласи тия два члена да бѫдатъ разгледани отново въ комисията, кѫдето да бѫдемъ сезирани и съ чертежитъ.

Министъръ В. Димовъ: Азъ съмътамъ, че нѣма нужда да връщаме тия членове въ комисията и моля да се приематъ сега, като на трето четене, ако има нужда, ще направимъ нѣкои измѣнения.

Т. Кънчевъ (д. сг. Ц): По сегашната практика, на трето четене не могатъ да се правятъ съществени измѣнения.

Министъръ В. Димовъ: Ще ги предложа азъ.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Който приема чл. 9, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 10. Външната строителна част започва отъ чертата на града и свръшва съ сегашните строителни граници на селата: Враждебна, Драгалевци, Бояна, Дървеница, Слатина, Надежда, Красно село, Княжево и курортътъ мѣста: Горна-Баня, Баня и Овча-купель.“

Строежитъ въ тия села и курорти ще се извършватъ, освенъ съгласно съ настоящия законъ, но и споредъ правилниците, които ще се изготвятъ въпоследствие специално за тѣхъ“.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ...

Т. Кънчевъ (д. сг. Ц): Искамъ думата, г. председателю. Много бѣрзате.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Има думата на роднинъ представител г. Теодоси Кънчевъ.

Т. Кънчевъ (д. сг. Ц): Азъ искамъ да дамъ известни освѣтления по въпроса. Ако е въпросъ да се бѣрза, както и да е — да вървимъ. Алинея втора на чл. 10 гласи: (Чете) „Строежитъ въ тия села и курорти ще се извършватъ освенъ съгласно съ настоящия законъ, но и споредъ правилниците, които ще се изготвятъ въпоследствие специално за тѣхъ“. Тая алинея трѣба да остане така: (Чете) „Строежитъ въ тия села и курорти ще се извършватъ съгласно настоящия законъ“, а останалите думи до края да се изхвърлятъ. Защото, ако оставимъ думите „но и споредъ правилниците“, то значи да дадемъ възможност на благоустройствената власт да изработи известни правилници, които въ известни свои положения може да не бѫдатъ напълно съгласни съ този законъ. Съ тая редакция ние даваме право да се изработятъ подобни правилници. Ако пъкъ на думата „правилници“ се даде разбирането, което по теорията, по доктрината на административното право, трѣбва да има всѣки единъ правилникъ, т. е. той да тѣлкува закона не, а да го пояснява, тогава това е съвършено излишно.

Ето защо азъ бихъ молилъ да не се говори въ закона за правилници. Ако е дума за правилникъ то въ най-последното наредение да се каже: за приложението на този законъ ще се изработи, съобразно съ неговите норми, единъ специаленъ правилникъ. Въ настоящия случай, обаче, трѣбва да остане само текстътъ, че строежитъ въ тия мѣста ще се съобразяватъ съ настоящия законъ. Нѣма нужда да се говори, че ще се изработятъ спе-

циални правилници. Защото, повтарямъ, ако остане тая наредба, това значи да се допустне съ специални правилници да се прокаратъ и оформятъ нѣкои наредби, които да не сѫ съобразни съ закона.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): Плановетъ на тия населени пунктове се различаватъ коренно отъ градоустройствения планъ на София.

Министъръ В. Димовъ: Имаме курортни мѣста, като Бояна, Горна-Баня Княжево и пр., и предполага се, че за тѣзи курортни мѣста ще трѣбва да имаме, освенъ постановленията на този законъ, и едни специални правилници, които да уредятъ тѣхното застрояване, защото съ кратките постановления, които имаме въ този законъ, не можемъ да уредимъ цѣлата тая материя, да създадемъ всички постановления, необходими за курортните мѣста.

Х. Фархи (д. сг): Но това трѣбва да бѫде въ рамките на закона.

Т. Кънчевъ (д. сг. Ц): Така е опасно.

Министъръ В. Димовъ: Тукъ могатъ да се прибавятъ само думите „въ духа на този законъ“.

Т. Кънчевъ (д. сг. Ц): Да се каже: „споредъ правилниците, които ще се изработятъ съобразно съ настоящия законъ“.

Министъръ В. Димовъ: Добре.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): Значи става така: „но и споредъ правилниците, които ще се изготвятъ въпоследствие, съобразно съ настоящия законъ“.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 10, заедно съ прочетеното отъ г. докладчика измѣнение, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Частъ втора

а) Строителни зони

Чл. 11. Вътрешната строителна част, заключаваща се въ чертата на града, се състои въ следните петъ строителни зони:

- а) централна зона;
- б) първа зона;
- в) втора зона;
- г) трета зона и
- д) индустритна зона“.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ тл. 11, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 12. Централната зона се обхваща отъ следните граници: бул. Драгоманъ, ул. Веслецъ, ул. Екз. Йосифъ, ул. Раковски, ул. Гр. Игнатиевъ, ул. Солунска и бул. Хр. Ботевъ и продължава съ специални разпореждания за тѣхъ, съгласно чл. 13, къмъ кварталите по следните улици и булаварди: Дондуковъ, Регентска, Царица Елеонора, Царь-Освободител, Иван Асенъ II, Графъ Игнатиевъ, Паскалевъ, Златоворъхъ, Раковски, Ангелъ Кънчевъ, Чернивърхъ, Витошка, Царица Иоанна, Баба Недѣла, Ген. Тоть лебенъ, Македония, Позитано и до бул. Сливница, Княгиня Клементина, Нишца, до бул. Сливница, Пиротска, Царь-Симеонъ, Хр. Ботевъ отъ площадъ Възраждане до централната гара, Мария Луиза, Раковски до пресичането ѝ съ ул. Козлодуй и ул. Петлешковъ“.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Има думата народниятъ представител г. Василь Коевски.

В. Коевски (нац. л. П): Съ рисъкъ може-би да ви отегча, г. г. народни представители, азъ ще повдигна пакъ същия въпросъ. Вие чухте сега кѫде се заключава централната зона, чухте, обаче нищо не сте разбрали, както и азъ не съмъ разбрали, и вѣрвамъ никой не е разбрали. Защо се смѣте, г. Капитановъ?

А. Капитановъ (з): Съмъ се, защото инженеритъ като не го разбирашъ, кой ще го разбере? (Оживление)

В. Коевски (нац. л. П): Азъ нѣмамъ за цель да усложнявамъ работата. Имамъ за цель да внеса ясность въ законопроекта. Затуй взехъ думата. Иначе нѣмаше да я взема, а щѣхъ да излѣза на вънънъ.

А. Капитановъ (з): По кой членъ не сте взели думата! Въ комисията не отидохте да говорите, а тукъ говорите!

В. Коевски (нац. л. П): Тая работа не само не е ясна, но азъ ви казвамъ до какъвъ парадоксъ можемъ да дойдемъ. Зонитѣ не сѫ наредени периферийно, както би трѣбвало да бѫдатъ, ами сѫ наредени на градация. И, както ви казахъ, често пѫти ще имате на единъ и сѫщи пунктъ една постройка съ 16 етажа, на срещната страна на улицата — само двуетажна.

Министъръ В. Димовъ: Какъ на другата страна?

В. Коевски (нац. л. П): Защото първата и четвъртата зона се допиратъ. Подобни случаи ще има на много място.

Министъръ В. Димовъ: Това е изключено.

В. Коевски (нац. л. П): Азъ разглеждахъ тая работа и ви увѣрявамъ, че такива пунктове има.

Министъръ В. Димовъ: На една и сѫща улица, искате да кажете?

В. Коевски (нац. л. П): Една и сѫща улица раздѣля първа зона отъ четвъртата.

Министъръ В. Димовъ: Ако се случи една улица на две зони, строи се цѣлата улица по първата зона. Има такова постановление въ закона.

В. Коевски (нац. л. П): Нѣма.

Министъръ В. Димовъ: Азъ Ви казахъ и одеве: въ комисията ще вземемъ картитѣ и ще прегледаме тия работи. Измѣнения нѣкакви можемъ да направимъ.

В. Коевски (нац. л. П): Ама на трето четене не можемъ да правимъ измѣнения.

Министъръ В. Димовъ: Като решимъ, можемъ.

В. Коевски (нац. л. П): Нѣма да бѫде редовно — тамъ е моята мисълъ.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): При тая декларация на г. министра, могатъ да се направятъ измѣнения и при третото четене.

В. Коевски (нац. л. П): Съгласенъ съмъ.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 12, при обясненията, които даде г. министъръ, моля, да вдигнатъ рѣка. Минозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 13. Упоменатитѣ въ чл. 12 улици, изходящи отъ централната зона, следватъ, относно задължителната строителна линия, къмъ улицитѣ и площадитѣ и незастроения празенъ дворъ, правилата, опредѣлени за зонитѣ, въ които се намира частта въ тѣзи улици.

По отношение височината на сградитѣ тѣзи части отъ улицата подпадатъ подъ правилата за предшествуващата зона“.

Въ алинея първа на този членъ следъ думата „площадитѣ“ се прибавя думата „съседи“, а думитѣ следъ думата „опредѣлени за“ до края се зачеркватъ, като вместо тѣхъ се прибавятъ думитѣ „централната зона“.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Има думата народниятъ представител г. Теодоси Кънчевъ.

Т. Кънчевъ (д. сг Ц): Азъ бихъ молилъ г. докладчика да обясни съдѣржанието на чл. 13. Азъ намирамъ редакцията на този текстъ извѣнредно несподобчива: нито е ясна за тѣзи, които ще има да прилагатъ закона, нито пъкъ изразява нѣкакви идеи, та като прочетатъ закона, да иматъ ясна представа. Затова азъ моля г. докладчика да направи коментаръ на този членъ и, ако се намира въ затруднение да направи това, нека оставимъ да се прередактира този членъ по-ясно.

Министъръ В. Димовъ: Смисълътъ на чл. 13 отъ закона е следниятъ. Почва една улица отъ централната

зона и свършва въ първа зона. Напр., ул. „Московска“. Въ този членъ се казва, че улицата, която почва отъ централната зона и продължава въ първа зона, по отношение на съседи, т. е. долепения строежъ по отношение на уличната линия ще се строи съгласно постановленията за централната зона, . . .

Докладчикъ А. Николаевъ (з): Отъ кѫдето изхожда.

Министъръ В. Димовъ: . . . отъ кѫдето изхожда, затова защото трѣбва да има еднообразна улица. Ако улицата трѣгва отъ централната зона и ако на централната зона зданията се строятъ на самата улица а въ другата зона се строятъ 3 метра навѣтре, ако нѣмаме това постановление, тогава ще имаме на една и сѫща улица едни сгради построени 3 метра навѣтре, а други сгради на самата улица. Ето защо се казва че по отношение на уличната линия строежътъ ще бѫде съгласно нормитѣ за зоната, отъ кѫдето улицата почва.

Т. Кънчевъ (д. сг Ц): Какво се разбира подъ понятието улица? Тѣй както фактически се продължава или както тя е разкъсана на различни наименования? Има, напр., една улица отъ 3—4 км., която е раздѣлена съ нѣколко наименования.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): Казано е: „Упоменатитѣ въ чл. 12 улици“, следователно — касае се за онѣзи улици, които изхождатъ отъ централната зона и улицитѣ: тази, тази и тази.

Министъръ В. Димовъ: Улицитѣ, които почватъ отъ централната зона.

Т. Кънчевъ (д. сг Ц): Значи, подъ улица трѣбва да се разбира цѣлата улица независимо отъ названието ѝ.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 13, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Минозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 14. Първа строителна зона обхваща частта между централната зона и улицитѣ: Македония — отъ Руския паметникъ по бул. Скобелевъ, по бул. Хр. Ботевъ и бул. Фердинандъ до бул. Царь-Освободителъ, отъ бул. Царь-Освободителъ до бул. Евлоги Георгиевъ, ул. Регентска, ул. Кракра, бул. Дондуковъ, бул. Стоиловъ, бул. Сливница до пресѣчката му съ бул. Хр. Ботевъ и отъ тукъ по бул. Хр. Ботевъ до пресѣчането му съ ул. Пиротска.

Отъ тая зона се изключватъ улицитѣ: Оборище, Шипка, В. Търново, Герлово, Мусала, Маринъ Дриновъ и Върбица, които се причисяватъ къмъ втора зона. Въ тѣхъ ще се строи съгласно разпорежданията за втора зона.“

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 14, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Минозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 15. Втора строителна зона обхваща частта между първа строителна зона и улицитѣ: ул. Ст. Самболовъ, ул. Скобелевъ, ул. Ангелъ Кънчевъ, бул. Евлоги Георгиевъ, ул. Николай Николаевичъ, ул. Ситняково до около връстната ж.-п. линия и по нея до пресѣчането ѝ съ ул. Опълченска и по сѫщата до бул. Сливница, по бул. Сливница до ул. Златаревъ и по нея до пресѣчането ѝ съ бул. Стамболовъ.“

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 15, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Минозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 16. Трета строителна зона обхваща частта между границитѣ на втората зона и чертата на града.“

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 16, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Минозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 17. Индустритнитѣ зони се заключватъ въ следните граници: отъ пресѣчката на бул. Сливница съ ж.-п. линия София—Пловдивъ, по ж.-п. линия до Военната рампа, по линията София—Варна до трети километъръ,

отъ тамъ по права линия до пресъчката на Сухиндолската рѣка съ трасето за ж.-п. линия за Илиенци, отъ тамъ по сѫщата линия до общинската кланица и отъ тамъ по ул. Малашевци до бул. Сливница.“

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 17, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Минозинство, Събраницето приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 18. Улицитѣ, които представляватъ границитѣ между зонитѣ, се застрояватъ и по дветѣ имъ страни, споредъ разпоредбитѣ за предшествуващата зона.“

Т. Кънчевъ (д. ст. Ц): Бихъ молилъ г. докладчика да обясни какво разбира подъ думитѣ: „споредъ разпоредбитѣ за предшествуващата зона“. Азъ разбирамъ: споредъ разпорежданията на предшествуващия членъ на закона.

Министъръ В. Димовъ: Ето какво, г. Кънчевъ! Представете си една улица, на която единия брѣгъ се намира въ първа зона, а другиятъ, споредъ разпоредбитѣ на закона, попадне въ втора зона. Ако оставимъ закона безъ този членъ, ще излѣзе, че едната страна на улицата ще се строи на партеръ и четири етажа, а другата — на партеръ и три етажа, което не ще биде справедливо. Казва се тукъ: ще се строи споредъ разпорежданията за предшествуващата зона, т. е. за по-първата зона. Ако едната зона е първа зона, а другата — втора, ще се строи споредъ разпоредбитѣ на първа зона; ако едната е втора зона, а другата — трета, ще се строи споредъ разпоредбитѣ за втората зона.

Т. Кънчевъ (д. ст. Ц): Идеята е добра, но редакцията е недобра.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 18, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Минозинство, Събраницето приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 19. Дворищата, заключаващи се вънъ отъ определениетѣ въ чл. 92 отъ закона за благоустройството на населените мѣста строителни граници и при действието на настоящия законъ, продължаватъ да се считатъ за извънредно подобрени. Отчуждаемите се отъ тѣзи дворища части, както и постройките и станалитѣ подобрения върху тѣхъ за улици, площици, пазарища, градини, паркове, игрища, за разни общински и общи потреби, се заематъ отъ общината, безъ тя да ги заплаща на собствениците.“

Отчуждаемите се части отъ дворища до 6 м. предъ лицето на парцела се отстъпватъ безвъзмездно и не се заплащатъ отъ никого. Цената на отчуждаемите се дворища надълъжно отъ 6 м., както и всички постройки и подобрения, находящи се върху отчуждаемите се дворища, се заплащатъ отъ ползвателите се собственици, съразмѣрно съ лицата на парцелите.

Смѣтките между заинтересованите собственици, ако не се уредятъ доброволно, се уреждатъ служебно отъ общината по реда и начина, посочени въ чл. 40 отъ закона за благоустройството на населените мѣста.

Въ тежкѣст на собствениците съ всички разходи за поставяне бордюри, настилане тротоари съ плочи, шосиране и павиране на улицитѣ, водоснабдяване на улицитѣ и дворищата, канализиране и освѣтление на улицитѣ, площацитѣ, пазарищата и мѣстата за обща потреба, както и корекцията на рѣкитѣ и канализацията на рѣчищата.

Изброените благоустройствени работи се извършватъ отъ общината, по предварително изработенъ планъ, който се разгласява поне три месеца преди почването на тѣзи работи. Сумитѣ, необходими за изплащането, се събиратъ по реда и начина, предвидени въ закона за събирането на прѣките данъци, съ привилегия на вземането, съгласно чл. 16 отъ закона за облекчение на общините.

По сѫщия начинъ се събиратъ отъ собствениците и сумитѣ, изразходвани за извършване на такива благоустройствени работи въ миналото, като тѣзи, изразходвани преди 1 януарий 1922 г., се заплащатъ на общината съ 10 книжни лева за 1 л.

Собствениците, които по реда на тѣзи разпоредби бѫдатъ задължени да заплатятъ на общината сумитѣ, по-голѣми отъ 2% отъ емъянчната оценка на притежаваните отъ тѣхъ сгради, или, ако нѣматъ върху имотите си сгради, или пѣкъ иматъ такива, оценени за не повече отъ 50.000 л., съ суми въ централна и първа зони по-голѣми отъ 4%, а въ втора и трета зони по-голѣма отъ

3% отъ емъянчната оценка на имотите имъ, могатъ да поискатъ разсрочка на плащането. Разсрочките биватъ отъ 3 до 5 години на равни безлихвени годишни вноски.“

Последната алинея се заличава, а въ края на алинея пета, следъ „закона за облекчение на общините“ се прибавя: „и съ разсрочка на плащанията, дадено по усмътрение на общината, до три години.“ Въ края на алинея шеста следъ „10 книжни лева за 1 левъ“ се прибавя: „и съ разсрочка на плащанията, дадена по усмътрение на общината, до пять години.“

Министъръ В. Димовъ: Г. г. народни представители! Азъ моля да се гласува тоя членъ така, като декларирамъ, че въ комисията ще внесемъ известни поправки, които на трето четене ще приемемъ.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 19, както се докладва отъ г. докладчика, съ декларацията на г. министра, моля, да вдигнатъ рѣка. Минозинство, Събраницето приема.

Докладчикъ А. Николовъ (з): (Чете)

„б) Строителни линии къмъ улицитѣ

Чл. 20. Линиите на улицитѣ, булевардитѣ и площацитѣ въ централна и първа строителни зони, съ задължителни строителни линии, съ изключение на улицитѣ: Св. Св. Кирилъ и Методи, Царь Симеонъ, Пирогъ, Нишъ, Позитано, Анг. Кънчевъ, Гр. Игнатиевъ, Аксаковъ и Гурко, по които улици, сегашните имъ тѣсни части, задължителните строителни линии сѫ на 3 м. отъ уличните такива и сѫ въ сила за всички строежи, които ще се извършватъ за въ бѫдеще“.

Министъръ В. Димовъ: Нека се има предъ видъ, че и тоя членъ комисията ще го разгледа и ще нанесе нѣкои поправки въ него.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 20, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Минозинство, Събраницето приема.

В. Коевски (нац. л. П): Азъ искахъ думата по този членъ не за друго, а само за да има коментарии по него и да бѫдемъ освѣтлени.

А. Капитановъ (з): Гласувѫ се, но въ комисията ще се поправи.

Министъръ В. Димовъ: Азъ обяснявѫ, че тукъ ще има рѣзане на парцели.

В. Коевски (нац. л. П): По туй трѣба да се разберемъ. Събаряне ли ще има, какво ще има?

Докладчикъ А. Николовъ (з): (Чете)

„Чл. 21. Линиите на улицитѣ, площацитѣ и булевардитѣ въ втора строителна зона сѫ задължителни строителни линии за улици, по-широки отъ 12 м. За улици отъ 12 м. ширина и по-малко строителната линия е на 3 м. отъ уличната такава, а за парцелите, за които се разрешава по смисъла на тоя законъ откритъ строежъ, строителната линия е на 3 и повече метра отъ уличната такава.“

Забележка. Въ кварталитѣ, заключаващи се между бул. Евл. Георгиевъ, ул. Султанъ-тепе, ул. Черковна, около връстната ж.-п. линия и ул. Ситняково до пресъчката ѹ събул. Николай Николаевичъ, както и въ квартала между бул. Дондуковъ, бул. Фердинандъ и ж.-п. линия, сградите се строятъ най-малко на 5 м. навътре отъ уличната линия.“

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 21, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Минозинство, Събраницето приема.

Докладчикъ А. Николовъ (з): (Чете)

„Чл. 22. Въ третата строителна зона задължителната строителна линия за постройки, чийто строежъ е задължително долепенъ, е на 5 м. отъ уличната линия, а за парцелите съ откритъ строежъ — на 5 и повече метра отъ сѫщата.“

Забележка. Въ външната строителна част на града постройките се разполагатъ задължително на разстояние най-малко 5 м. отъ уличната линия“.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Има думата народниятъ представител г. Василъ Коевски.

В. Коевски (нац. л. П): Тукъ има пакъ една неопределеноност, г. г. народни представители, когато се касае именно за разстояние „на 5 и повече метра отъ същата“. Така редакция ще даде възможност за тълкуване и за редък работи, които подиръ ще иматъ лоши последствия. Ето защо азъ ще моля да се махнатъ думите: „и повече“ и да остане само: „на 5 м. отъ същата“.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): Ама определено е — за парцели съ открыти строежъ.

Министъръ В. Димовъ: По-долу има единъ членъ, където се говори за строителната линия отъ къмъ съседите, и се уяснява. Казва се тамъ: за парцели съ ширина 20 и повече метра се позволява да се отиде по-навътре отъ 5 м. отъ уличната линия, но за парцели съ ширина подъ 20 м. строителната линия задължително тръбва да бъде на 5 м. отъ уличната такава.

В. Коевски (нац. л. П): Искамъ да се премахне тая неопределеноност — да се каже точно 5 м., за да нѣма никакви тълкувания и контроверзи.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): Определено е. Защо ще ограничавате хората, които иматъ парцели съ 20 или повече метра лице?

Министъръ В. Димовъ: Ако иска човѣкът да отиде 10 м. навътре, да може да отиде.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 22, както се докладва отъ г. докладчика, съ пъясненията, които даде г. министъръ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 23. За централна, първа и втора строителни зони, където се строи сключено на уличната линия, разрешава се отстъпване отъ тая линия, съ срѣдната част на постройката, само когато съ страничните крила се застрояватъ съседните калкани и зидове.“

Ако съседните парцели не сѫ застроени, крилата на постройката се разполагатъ на тѣхните граници и на уличната линия, ако е задължителна, или — на задължителните отстъпки отъ нея.

Допуска се отстъпване навътре отъ уличната линия на разстояние по-голѣмо отъ 3 м., при условие, че разстоянието между дветѣ крила на постройката тръбва да бъде винаги най-малко два пъти по-голѣмо отъ отстъпката.“

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 23, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 24. Въ всички строителни зони, където уличната линия е задължителна строителна такава, разрешава се излизането предъ нея съ шахти въ земята до 0,50 м., въ която мѣрка се включва и дебелината на зидовете на шахтите. Шахтите тръбва да бѫдатъ покрити, съ солидни и неотвратими покривки, за да не пропускатъ миризми и други изпарения отъ избата.“

Стопанитѣ на сега съществуващи шахти се задължаватъ въ срокъ отъ една година отъ влизането на тоя законъ въ сила да се съобразятъ съ горните разпоредби.“

Министъръ В. Димовъ: Въ комисията се прие срокъ да бѫде две години.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приема чл. 24, както се докладва отъ г. докладчика и съ поправката на г. министър, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 25. Допускатъ се издавания, като ерекери, балкони, архитектурни мотиви и други, предъ уличния лицевъ зидъ за всички строителни зони, където се строи на уличната линия, но само за улици широки 16 м. и повече, и то при условие, че при всѣки етажъ по-отдѣлно и съвокупно ерекеритѣ, балконитѣ и други издадености не представляватъ повече отъ $\frac{1}{3}$ отъ цѣлото лице на сградата и не излизатъ повече отъ 80 см. отъ основния уличенъ зидъ. Тия издадености не могатъ да бѫдатъ на височина по-малка отъ $3\frac{1}{2}$ м. надъ тротоара. Допускатъ се ерекери и за улици съ ширина отъ 14 до 16 м. съ ширина 0,40 м.“

Ако по взаимно споразумение ерекеритѣ, балконитѣ и други издадености не се допиратъ съ съседните такива или пъкъ се покриватъ отъ съществуващи калкани, то тѣ тръбва да отстоятъ отъ съседната граница на разстояние единъ или половинъ пъти по-голѣмо отъ размѣръ на издаването си.

Пътни балкони, ерекери и други издадености, които иматъ странични прозорци, тръбва да отстоятъ единъ отъ другъ на разстояние най-малко 5 м., а отъ границите — $2\frac{1}{2}$ метра.

За постройки, чиито партеръ и мецанинъ служатъ за търговски цели, а не за жилищни помѣщения, допускатъ се надъ магазинитѣ покривки — маркизи, солидно прикрепени къмъ постройката, съ ширина по-голѣма отъ ширината на тротоара, но въ никой случай не повече отъ 3 метра. Сѫщите тръбва да отстоятъ на височина най-малко 3 метра отъ срѣдната тротоарна плоскостъ.

Разрешава се издаването на балкони за улици, по-тѣсни отъ 16 метра, при следните условия: за улици 10 м. широки и до 10 м. — 40 см.; за улици 12 м. широки — 50 см.; за улици 14 м. широки — 60 см. Дължината на балконите не може да представлява повече отъ една трета отъ цѣлото лице на сградата къмъ улицата.

За постройки, чиито строителна линия е най-малко 5 м. навътре отъ уличната такава, издаденостите могатъ да започватъ и отъ основи; въ този случай тѣ могатъ да излизатъ напредъ най-много до 1,50 м.

Задължителните строителни линии къмъ съседите не могатъ да бѫдатъ въ никой случай нарушавани съ издаденостите, предвидени въ тоя членъ.

Разрешава се излизането предъ задължителната улична линия на стапала, рамки и профили около входните врати най-много до 10 см., а надъ цокълните корнизи — най-много 5 см.“

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Има думата на родния представител г. Василь Коевски.

В. Коевски (нац. л. П): Искамъ да направя само една бележка относно ония улици, въ които се допускатъ ерекери. Казано е, че се допускатъ ерекери за улици, широки 16 и повече метра. Ерекеритѣ, г. г. народни представители, сѫ български мотиви, каквито намираме въ Пловдив и навсъкѫде. Ако туримъ, че ерекеритѣ се допускатъ само въ улици съ 16 м. широчина, голѣмата част отъ улиците ще останатъ съ кѫщи безъ ерекери, които сѫ хубави архитектурни мотиви и сѫ украси на града. Ето защо азъ съмътамъ, че тръбва да се допустятъ ерекери и на улици съ 14 м. широчина. Така ще се обхванатъ повече улици, въ които ще може да има кѫщи съ ерекери. Освенъ това азъ искамъ ерекеритѣ да бѫдатъ най-малко 50 см. широки.

Това е предложението, което искахъ да направя и бихъ молилъ г. министъра да се съгласи.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): Г. Коевски! Казва се въ края на първата алинея, че се допускатъ ерекери и на улици съ ширина отъ 14 до 16 м., но съ по-малъкъ размѣръ. Балкони се допускатъ и за улици по-тѣсни, но въ по-малки размѣри — 40, 50 и 60 см.

В. Коевски (нац. л. П): На по-малки размѣри не може да се направи нищо. На 40 см. не може да се тури една врата. Ще имашъ единъ балконъ, на който не можешъ да излѣзвашъ, защото не можешъ да му туришъ врата.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): 60 см. не е малко. Ако допустятъ по 60 см. отъ дветѣ страни, то не е малко. Идете да видите една постройка на ул. „Ангел Кънчевъ“, съ ерекеръ широкъ 1 м. — представлява едно изтѣрбушено здание.

В. Коевски (нац. л. П): Ако улицата е 14 м. и допустнемъ отъ дветѣ страни да има ерекери по 80 см., това прави 1·60 м., значи, улицата остава 12·40 м. Пакъ е широка улицата. Ето защо азъ искамъ да се намали цифрата отъ 16 на 14 м. Бихъ молилъ г. министъра да се съгласи, защото това ще бѫде едно подобрене на стила. Тия мотиви — ерекеритѣ — ние намираме въ старите български кѫщи съ чардаци и балкони.

Т. Кънчевъ (д. сг. Ц): Да изпратимъ този членъ въ комисията.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): Г. Коевски! Значи, Вие искате при улица 14 м. ерекерътъ да бѫде 80 см.

Министъръ В. Димовъ: Може да приемемъ 80 см. при 15 м. улица, а не 14 м.

В. Коевски (нац. л. П): Добре, приятел.

Председателствующий С. Даскаловъ: Който приема чл. 25 съ поправката на г. министра, моля, да вдигне ръжка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 26. Новостроящтѣ се сгради въ всички строителни части и зони трѣбва да иматъ фасади, които да отговарятъ на строителната хармония, и въ художествено и архитектурно отношение да иматъ предъ видъ фасаднитѣ постижения на съществуващи сгради въ респективната улица.“

Детайлитѣ на фасадата за новостроящи се сгради по площадицѣ: Народно събрание, Ал. Невски, Александъръ I, Св. Недѣля, Възраждане, Македония и Василъ Левски, както и по улиците: Царь-Освободител, Николай Николаевичъ, Мария Луиза, Дондуковъ, Кн. Клементина и Македония ще се преглеждатъ отъ архитектурната комисия при Столичната община и съ мнение се изпращатъ за утвърждение отъ Министерството на общественитѣ сгради, пътищата и благоустройството.

За всѣко неразрешено отклонение отъ утвърденитѣ фасади министерството и Столичната община нареджатъ немедлено спиране на строежа.

Въ втората алинея началнитѣ думи „Детайлитѣ на“ се заличаватъ. Алинеята започва съ: „Фасаднитѣ за“ . . .

Последната алинея се заличава, като вместо нея се поставя нова съ следния текстъ: (Чете)

„Общината е длѣжна да изработи въ тримесеченъ срокъ отъ влизането на този законъ въ сила проекти за общи очертания на корнизитѣ, силуетитѣ и маситѣ на постройкитѣ, които влизатъ въ сила съ одобрението имъ отъ Министерството на общественитѣ сгради, пътищата и благоустройството.“

Председателствующий С. Даскаловъ: Има думата народнитъ представителъ г. Василъ Коевски.

В. Коевски (нац. л. П): Тукъ, г. г. народни представители, искамъ да направя една бележка относно корнизитѣ. Вие сте наблюдавали, че корнизитѣ на много сгради не съответствуватъ. Ако не поправимъ това, ще имаме здания съ по-високи и по-ниски корнизи, които нѣма да съответствуватъ на зданията.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): Има го въ поправката.

В. Коевски (нац. л. П): Азъ бихъ молилъ още единъ пътъ и г. докладчика, и г. председателя да бѫдатъ по-бавни, защото нишо не можемъ да разберемъ.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): Г. Коевски! Ще Ви прочета пакъ допълнението къмъ чл. 26: (Чете)

„Общината е длѣжна да изработи въ тримесеченъ срокъ отъ влизането на този законъ въ сила проекти за общи очертания на корнизитѣ, силуетитѣ и маситѣ на постройкитѣ, които влизатъ въ сила съ одобрението имъ отъ Министерството на общественитѣ сгради, пътищата и благоустройството.“

Председателствующий С. Даскаловъ: Който приема чл. 26 съ поправката, която прочете г. докладчикъ, моля, да вдигне ръжка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„в) Строителни линии къмъ съседитѣ“

Чл. 27. Въ централна и първа строителни зони граничнитѣ парцелни линии сѫ задължителни строителни линии за уличнитѣ (лицевитѣ) постройки. Строенето въ тѣхъ е задължително исклучено (долепено) за уличнитѣ постройки, безъ оглѣд на това на какво разстояние отъ границата се намира съществуващата съседска постройка.

„Когато съществуваща съседска постройка отстои отъ границата на парцела, който се застроява, на разстояние по-голѣмо отъ 3 м., или пѣкъ съседниятъ парцел е незастроенъ, калканнитъ зидъ на постройката, която ще се строи, може да отива по границата на дълбочина най-много 15 м., мѣренъ отъ уличната линия, като общата дълбочина на лицевата постройка може да отива до 20 м., мѣренъ пакъ отъ улицата. Тая вѫтрешна часть отъ сградата, следъ 15-тѣ метра, не може да допира до границитѣ на съседитѣ, а следва да отстои отъ тия граници на разстояние най-малко 4 метра. Разстоянието отъ най-из-

пѣкналата част на сградата къмъ двора до границата въ дълъгото на парцела не може въ никой случай да бѫде по-малко отъ 5 м.“

„Вѫтрешната част на постройката може да продължи и до 20-тѣ метра по границата, по едната или дветѣ съседни граници, при положение, че покрива съществуващи калканъ или калкани на солидни постройки, които не сѫ по-ниски отъ партеръ и единъ етажъ. Сѫщото положение се допуска, когато има взаимно съгласие на двамата съседи да строятъ долепено. Въ такъвъ случай тая вѫтрешна част на сградата (при строежъ само по едната гранична линия) трѣбва да отстои отъ другата граница, противоположно на калкана, на разстояние най-малко 6 м., а при строежъ по дветѣ съседски граници, едното крило трѣбва да отстои отъ другото най-малко на 8 м.“

„Забележка. Въ кварталитѣ, гдето се строи сключено, не може да се наруши вѫтрешната строителна линия, която отстои на 20 м. отъ уличната такава и върви успоредно съ нея. Издаването задължава тая линия къмъ двора може да се допустне само съгласно чл. 25 на настоящия законъ.“

Председателствующий С. Даскаловъ: Има думата народнитъ представителъ г. Василъ Коевски.

В. Коевски (нац. л. П): Г-да! Искамъ и тукъ да поясня една работа. Обикновено регулационнитѣ проекти сѫ така направени, че едната парцела, съседна на жгловата, има дълбочина колкото жгловата парцела, а другата парцела има дълбочина на дветѣ парцели. По този начинъ се получава една парцела отъ 30 м. дълбочина. Тая работа е много ясна, обаче безъ чертежъ не мога да ви я обясня. Ето защо азъ съмътамъ, че трѣбва да намалимъ разстоянието на вѫтрешната част на сградата до границата на съседа отъ 4 м. на 3 м., за да може да има възможностъ да се застрои жгловата парцела. Това може да се види ясно на чертежъ.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): Г. Коевски! Този случай може да бѫде като изключение, не е правило. Азъ Ви бихъ молилъ да не настоявате на тази работа.

В. Коевски (нац. л. П): Не е изключение. Който е правилъ регулационни планове, знае, че до жгловата парцела винаги има една дълбока и една тѣсна парцела.

Министъръ В. Димовъ: Въ чл. 36 има специално постановление за жгловитѣ парцели.

Председателствующий С. Даскаловъ: Който приема чл. 27 тѣй, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигне ръжка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 28. Когато съществуваща съседска постройка отстои отъ границата на разстояние 3 метра и по-малко отъ 3 метра и е масивна и не по-ниска отъ партеръ и единъ етажъ, или когато нѣма етажно разпределение, но има въ сочина 10 м. и повече, калканнитъ зидъ на постройката, която ще се строи, не може да отива повече по границата отъ 9 метра, като останалата част отъ сградата до 15 метра се разполага на разстояние най-малко 3 метра отъ нея. Следъ това, ако има вѫтрешна част на постройката до 20-тѣ метра, тя се разполага отъ границата, съгласно чл. 27 на този законъ. Въ бѫдеще, когато заварената съществуваща съседска сграда бѫде преустроена, надстроена или новопостроена, трѣбва да се долепи до границата, като въ никой случай не може да продължи съ калканния зидъ на дълбочина, по-голѣма отъ тая на новопостроената вече сграда, т. е. оная, която не е могла да използва дълбочина на застрояването по граничната линия, съгласно чл. 27, ал. II.“

Председателствующий С. Даскаловъ: Който приема чл. 28 тѣй, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигне ръжка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 29. Въ централна и първа строителни зони се разрешаватъ и вѫтрешни постройки, които, обаче, въ никой случай не могатъ да се долепятъ до границите, освенъ когато на границата съществува съседска масивна постройка, не по-ниска отъ партеръ и единъ етажъ. Въ такъвъ случай вѫтрешната постройка се разрешава да се постави на границата до съществуващи калканъ и само толкова, доколкото той продължава по границата и следъ

неговото закриване, тръбва да отстъпи отъ границата на външте въ двора на разстояние най-малко 5 м. отъ границата.

„Въ всички случаи, вътрешните постройки тръбва да отстоятъ съ предния си зидъ отъ уличната линия на разстояние най-малко 30 метра, а отъ границата на съседите да отстоятъ на разстояние най-малко 5 м. Височината на тия вътрешни постройки тръбва всъщога да бъде по-ниска съединъ етажъ отъ допустимата височина за уличните та-киви.

„Когато въ единъ парцел има вътрешна постройка, тръбва да се оставя единъ проходъ въ външната такава, чиято ширина да не е по-малка отъ 2.50 м.

„Допускат се второстепени сгради, като бараки, павилиони, гаражи и др. такива, чиято височина не може да надминава 3 м. Тия сгради тръбва да отстоятъ отъ границата на разстояние най-малко $1\frac{1}{2}$ метра. Тъ могатъ да се долепятъ само до съществуващи калкани по границата или да се изградятъ на нея, при взаимно съгласие на двамата съседи, съ условие, че винаги калканите ще покриватъ и нѣма да останатъ открити. Същите сгради тръбва да отстоятъ отъ предните такива на разстояние най-малко 5 м., ако иматъ прозорци или, ако нѣматъ такива — на 3 м.“

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Има думата народниятъ представителъ г. Василъ Коевски.

В. Коевски (нац. л. П.): Г. г. народни представители! Намирамъ, че разстоянието 30 м. въ алинея втора на чл. 29 е твърде голъмо. По този начинъ азъ смѣтамъ, че вътрешните постройки ние почти ги изключватъ. Ако сте имали тази мисълъ — добре, но азъ смѣтамъ, че това е много крайно.

А. Капитановъ (з.): (Къмъ председателствуващия) Следъ всѣки членъ викайте: „Има думата г. Коевски!“

В. Коевски (нац. л. П.): Какво искате да кажете?

Т. Боянковъ (з.): Иска да каже председателътъ да Ви дава думата по всѣки членъ.

В. Коевски (нац. л. П.): Недостойни закачки! Азъ искамъ думата като народенъ представителъ.

А. Капитановъ (з.): Защо не отидохте въ комисията, за да я освѣтлите?

В. Коевски (нац. л. П.): Защото не ме поканиха. Ако бѣха ме поканили, щѣхъ да отида. Азъ не знаехъ кога е заседавала комисията. Чакъ на другия денъ се научихъ.

Министъръ В. Димовъ: Специална покана не бѣше необходима.

В. Коевски (нац. л. П.): Азъ случайно съмъ пропустилъ.

Повечето парцели иматъ дълбочина 30 м. Парцели съ по-голъма дълбочина има много рѣдко. Парцели съ 40 м. дълбочина не съществуватъ или ако има такива, това съ съвършено рѣдки изключения. Както вие сега турите фасадата на задната постройка да отстои на 30 м. отъ уличната линия, вие изключвате вътрешните постройки въ града.

Министъръ В. Димовъ: Какво искате, г. Коевски?

В. Коевски (нац. л. П.): Азъ искамъ да се намали това разстояние да бѫде 20 м. или въ краенъ случай 25 м., за да може да се даде възможност да се строятъ и вътрешни постройки. Това е единъ стопански въпросъ. Не може да имате една голъма парцела и да я правите на градина, защото струва твърде скъпо. Освенъ това има и другъ единъ въпросъ: ние не можемъ да разпростремъ гр. София на голъма площъ. Гр. София и безъ това има голъма улична мрежа и общината не е въ състояние да я поддържа. Въ голѣмите градове се мячатъ да отиватъ не хоризонтално, а вертикално, на височина и затова тамъ виждаме високи здания съ много етажи и пълно използване на мѣстата въ града. По тия съображения азъ смѣтамъ, че това разстояние отъ 30 м. е твърде голъмо, защото по такъвъ начинъ ние ще унищожимъ вътрешното застрояване. Азъ правя предложение това разстояние, ако не може да бѫде 20 м., то поне да бѫде 25 м.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Има думата г. министъръ на обществените сгради, пожарната и благоустройството.

Министъръ В. Димовъ: Азъ съжалявамъ, че чл. 29 не е разбрънъ както тръбва. Това, което иска г. Коевски, законътъ го предвижда. Чл. 27 на закона постановява: предната постройка не може да има дълбочина по-голъма отъ 20 м. Следователно, законътъ предвижда, че предната постройка може да има до 20 м. дълбочина. Ако евентуално има вътрешна постройка задъ предната постройка, предвижда се да отстои на 30 м. отъ уличната линия, та между дветѣ постройки да има 10 м. разстояние. Съгласете се, г. Коевски, че не може да построите две къщи на разстояние една отъ друга 2 м. Това е постановлението на закона. Даже вчера Вашиятъ колега г. Поповъ искаше разстоянието между дветѣ постройки да бѫде 15 м. Азъ казахъ, че не желая да унищожа вътрешните къщи и затова се предвиждатъ 10 м. По-малко отъ 10 м. не могатъ да се предвидятъ, защото нѣма да има благоустройство и хигиена. Следователно, предвиждатъ се 30 м. разстояние, за да може между предната постройка и евентуалната вътрешна постройка, която ще се построи, да има 10 м. Следователно, това, което Вие искате, да се даде възможност да се строятъ и вътрешни постройки, законътъ го дава, само че законътъ казва: между външната и вътрешната постройка тръбва да има разстояние най-малко 10 м.

В. Коевски (нац. л. П.): Тукъ се казва, че въ всички случаи вътрешната постройка тръбва да отстои съ предния си зидъ отъ уличната линия на разстояние най-малко 30 м.

Министъръ В. Димовъ: Лицето на вътрешната постройка тръбва да бѫде на разстояние най-малко 30 м. отъ уличната линия, а пъкъ на външната постройка задната част ще бѫде на разстояние отъ уличната линия 20 м. Значи, разстоянието между 30 и 20 м. ще остане 10 м. между дветѣ постройки.

В. Коевски (нац. л. П.): Но ако на улицата се направи постройка съ дълбочина 10 или 15 м.?

Министъръ В. Димовъ: Какъ ще направите?

В. Коевски (нац. л. П.): Може да я направя. Това е въпросъ на планъ.

Министъръ В. Димовъ: Тоя законъ цели да има по-малко вътрешни постройки. Шомъ законътъ постановява външните постройки да иматъ дълбочина 20 м., ще направишъ една голъма външна постройка, за да не разсипашъ вътрешния дворъ. Азъ мога да кажа, че въ Германия съ забранени съ законъ вътрешните постройки.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Ще гласуваме.

Х. Фархи (д. сг.): Искамъ думата за едно освѣтление.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Който приема чл. 29 тъй, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигне ръка. Минозинство, Събранието приема.

Х. Фархи (д. сг. Ц.): Искамъ да дамъ едно освѣтление по гози въпросъ и смѣтамъ, че е отъ значение да ме изслушате, г. министре. Разбира ли се тази дълбочина отъ 20 м. за партера или само за етажите? Ако се разбира общо, никога нѣма да имаме салони по-дълги отъ 20 м., а това ще бѫде дефектъ, защото тогава не ще имаме салони, каквито сѫ необходими за обществени нужди.

Министъръ В. Димовъ: Вие знаете, че въ централната зона се застраюва цъпиятъ партеръ.

Докладчикъ А. Николаевъ (з.): (Чете)

Чл. 30. Въ втората строителна зона граничните линии къмъ съседите не сѫ задължителни строителни линии, ако ширината на парцела по уличната линия е 20 м. или повече. Въ такъвъ случай може да се строи открыто къмъ съседните граници, като се остави до тѣхъ разстояние най-малко 4 м.

Въ парцели, чиято ширина е подъ 20 м., строежътъ се разполага долепено. При тоя строежъ важатъ разпорежданията за склонътъ за строителна зона въ първа строителна зона, като краищата на сградите къмъ парцелите съ открыти строежъ (20 м. или повече лице на парцела) или къмъ другата група отъ сгради тръбва да отстоятъ отъ границата на разстояние най-малко 3 м. и въ дълбочина до 20 м. съ същото отстояние къмъ границата.

Когато има единъ малъкъ парцелъ, чието лице е подъ 20 м. и същиятъ се намира между такива, които не сѫ застроени и чиято лицева ширина на уличната линия е 20 м.

или повече, собственикът на този малъкъ парцел има право да разположи сградата си на една отъ граничните линии; въ този случай собственикът на другия парцел, до който ще се допре постройката, при строежъ, е длъженъ да се долепи до постройката на малкия парцел.

Ако съседните парцели съм застроени вече ст двуетажни масивни сгради, съ свободни краища, като съм имали право за такова застрояване съгласно настоящия законъ, а парцелът, подлежащъ на застрояване, лежи между тяхъ и има лице 16 метра и повече, то въ такъвъ случай и той следва да се застрои открыто, като остави, обаче, до границите съседните разстояние най-малко по 3 м. Ако неговото лице е по-малко отъ 16 м., той следва да се застрои съ калканъ на една отъ двете съседни граници. Въ такъвъ случай съществуващата сграда въ съседния парцел при бъдещъ строежъ се долепи задължително до така построения калканъ зидъ.

Председателствуващ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 30, както се докладва отъ г. докладчикъ, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

Чл. 31. Въ втора строителна зона собственици на място съ ширина на парцела по уличната линия по-малка отъ 20 м., освенъ въ случаите, изброени въ чл. 30, тръбва да се групиратъ за строежъ по два или три парцела, или повече, за да добиятъ право на свободно застрояване къмъ едната страна, съгласно разпореждането на чл. 30 отъ този законъ. При това застрояване двете или повече сгради съ долепени една до друга и свързватъ съ свободни краища къмъ другите парцели, отстоящи най-малко 3 м. отъ границите имъ.

Когато съседните парцели съм застроени вече на граничната линия, тръбва да се застроява и по двете гранични линии. Ако е застроена само едната граница, то се застроява задължително по нея.

Забележка. За съществуващи масивни сгради въ всички строителни зони, предназначени изключително за жилища, които иматъ най-малко партеръ и етажъ и съм расположени до $2\frac{1}{2}$ м. отъ съседния парцел съ фасада къмъ съседа по протежение на 10 и повече метра и ако съседите не се споразумятъ на калканно застрояване новостроящата се сграда остава задължително на $1\frac{1}{2}$ м. отъ границата линия.

Въ забележката вместо „до $2\frac{1}{2}$ м.“ става „на $1\frac{1}{2}$ м. до 2 м.“

Председателствуващ С. Даскаловъ: Има думата народниятъ представител г. Теодоси Кънчевъ.

Т. Кънчевъ (д. сг. II): Г. г. народни представители! Искамъ да направя една бележка въ връзка съ съдържанието на забележката къмъ чл. 31. Въ тази забележка се визиратъ жилищни сгради, които иматъ дълбочина повече отъ 10 м., оставили съм си фасада къмъ съседното място и съм на разстояние до $2\frac{1}{2}$ м. отъ него, като съм разчитали, че съ туй разстояние ще иматъ свѣтлина и въздухъ. Туй разстояние до $2\frac{1}{2}$ м. тръбва да остане, но азъ считамъ, че на съседа, който ще строи въ бъдеще, тръбва да се наложи да строи на разстояние не $1\frac{1}{2}$ м., както се предвижда въ забележката, но поне $2\frac{1}{2}$ или 2 м., за да може между двете сгради да има по-голямо разстояние, което да имъ гарантира свѣтлина и въздухъ. Тый, както е предвидено сега, получава се разстояние отъ едната страна $2\frac{1}{2}$ м., отъ другата страна $1\frac{1}{2}$ м., или общо 4 м., а то е недостатъчно.

Бихъ молилъ г. министъра да се съгласи, че този, който ще строи при съществуваща съседна сграда, отстояща отъ границата на неговото място $2\frac{1}{2}$ м., да е задълженъ да остави поне 2 м. Въ такъвъ случай ще има разстояние $4\frac{1}{2}$ м., което е достатъчно, за да гарантира свѣтлина и въздухъ.

Председателствуващ С. Даскаловъ: Има думата народниятъ представител г. Симеонъ Патевъ.

С. Патевъ (з): Г. г. народни представители! Виждамъ разлика между това, което предлага г. докладчикът, и онова, което е прието въ комисията. Комисията прие разстояние до $2\frac{1}{2}$ м. отъ съседния парцелъ, а г. докладчикъ прочете, че това разстояние може да бъде отъ $1\frac{1}{2}$, до 2 м. Не мисля, че разстоянието отъ $1\frac{1}{2}$ м. тръбва да бъде увеличено, както каза г. Теодоси Кънчевъ, отъ съседа, който ще строи нова сграда. Ние тръбва да запазимъ интересите, както каза г. министъръ, на този, който е построилъ сграда — да не бъде тя затулена отъ новата постройка. Разстоянието отъ $2\frac{1}{2}$ м. е достатъчно, дори може

да се предвиди 3 м., но не зная, какъ е измѣнено „отъ $1\frac{1}{2}$ до 2 м.“, когато въ комисията се прие $2\frac{1}{2}$ м. Както каза г. министъръ, тая забележка се слага специално, за да се гарантира сълънцето на сградите, които съм построени — да не бъдатъ тѣ затулени отъ новите постройки. Съ разстояние само отъ $1\frac{1}{2}$ до 2 м. не може да се гарантира сълънце. Азъ мисля, че ако не може да се приеме разстояние 3 или $3\frac{1}{2}$ м., поне да остане онова, което се прие въ комисията.

Председателствуващ С. Даскаловъ: Има думата народниятъ представител г. Петко Стояновъ.

П. Стояновъ (д): Г. г. народни представители! Постановленията на чл. 31 и специално на забележката къмъ него съм отъ най-важните въ този законъ. Отнасятъ се до всички масивни постройки, предназначени за живѣне, съ фасади къмъ съседите, на разстояние отъ съседните парцели, което сегашните законъ за благоустройството определя, до 3 м. максимумъ. Както обясняхъ вчера, при общите дебати, както обясняхъ и днес на г. министър, разстоянието, което комисията е възприела, до $2\frac{1}{2}$ м. — а не онова, което г. докладчикъ докладва — измѣнява положението, което съществува по днешния законъ за благоустройството. А той предвижда, че съседните масивни къщи, построени съ фасади къмъ съседите, на разстояние до 3 м., не могатъ да бъдатъ злонаправени така, както се предвижда въ предшествуващите членове отъ 27 до 30 включително, защото всъко строене на калканъ означава същинване на тия сгради. Комисията прие разстоянието до $2\frac{1}{2}$ м., обаче азъ предлагамъ и се надявамъ, че г. министъръ ще се съгласи да остане същото положение, което е важело досега, а то е, че щомъ разстоянието отъ дадена постройка до границата на съседната парцела е до 3 м., съседътъ да строи на $1\frac{1}{2}$ м. отъ границата. Всъко измѣнение на постановлението на досегашния законъ означава унищожение на елементарните хигиенически условия, които законътъ досега е предвиждалъ. Нѣма да говоря за милионите, които по този начинъ пропадатъ.

Моето предложение тръбва да се приеме, още повече че се отнася, както г. министъръ много правилно каза при единъ апострофъ вчера, когато азъ говорехъ, до къщи, предназначени изключително за живѣне.

Правя формално предложение, въ забележката къмъ чл. 31, която гласи: (Чете) „За съществуващи масивни сгради въ всички строителни зони, предназначени изключително за жилища, които иматъ най-малко партеръ и етажъ и съм расположени до $2\frac{1}{2}$ м. отъ съседния парцелъ“ и т. н., вместо „до $2\frac{1}{2}$ м.“, да се предвиди „до 3 м. отъ съседния парцелъ“, тъй както постановява досегашниятъ законъ за благоустройството.

Държа на това, още повече затуй, че съ едно окръжно отъ 1927 г., издадено отъ Министерството на благоустройството, съ в различни чертежи, точно е опредѣлено строенето на нови постройки при съществуването на стари и оттогава досега строежите съм ръководени изключително по това окръжно на Министерството на благоустройството. Нѣма освенъ да бъдатъ запазени тия елементарни хигиенически условия, които съм били предписани отъ Министерството на благоустройството.

Моля повторно г. министъра да се съгласи съ това изменение, което предлагамъ: вместо „до $2\frac{1}{2}$ м.“, да се предвиди „до 3 м.“.

Председателствуващ С. Даскаловъ: Направете предложението си писмено.

Има думата народниятъ представител г. Никола Найденовъ.

Н. Найденовъ (д. сг. Ц): Г. г. народни представители! Забележката къмъ чл. 31 засъга много интереси. Тръбва да имаме предъ видъ завареното положение на сградите, които вече съм построени. Всички нови правила за строежъ, безспорно, съм приемливи по съображенията, които г. министъръ на благоустройството изказа. Но това се отнася за въ бъдеще. Когато, обаче, съ този законъ заварвате маса сгради въ София при едно по-друго положение, тамъ тръбва повече внимание, за да не се накърнятъ частни интереси и да не се възбуди негодуване отъ приложението на закона. Тый, както е редактирана забележката, азъ мисля, че може да се приеме. Защото, ако има парцели на двама съседи и единиятъ отъ тяхъ е застроилъ най-малко на 2-50 м. фасада отъ съседната, не можете да позволите на другия съсед да строи на калканъ, защото то значи да унищожите една съществуваща постройка, които може да струва много и която е нова. Затова разумно и добро е постановлението на забележката къмъ

чл. 31, приета отъ комисията, другиятъ съседъ да бъде принуденъ да отстъпи на 1.50 м. Не можемъ да искаме, както предлага г. Теодоси Кънчевъ, да отстъпи повече, защото, благодарение на съществуващия законъ, има парцели съ 8 м., съ 10 м. лице и, ако вие принудите собственика на такъвъ парцелъ, който е незастроенъ, да отстъпи отъ дветѣ страни повече, то значи да експроприирате, да унищожите парцела му. По-добре разпредѣлете този парцелъ между съседите. Както браните интереса на съседа, който е застроенъ, така тръбва да браните интереса и на онзи, който има незастроенъ парцелъ.

Но има и друго възможно положение: върху единъ парцелъ, който е съ малко лице, може да има малка постройка, която отъ благоустройствено гледище е желателно да се събори и на мястото ѝ да се застрои нова постройка; въ такъвъ случай вие отнемете тая възможност, защото, ако парцелъ е съ 8 или 10 м. лице и отъ дветѣ страни вземете по 2 м., ще останатъ само 6 м., което не е желателно отъ благоустройствено гледище.

Ето защо азъ мисля, че може да се приеме тая забележка, особено до размѣрътъ, които тръбва да спази този, който строи наново — метъръ и половина отъ съществуващата граница.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Има думата г. министъръ на благоустройството.

Министъръ В. Димовъ: Г. г. народни представители! Казахъ ви въ речта си по законопроекта, че това е единъ отъ най-важните въпроси, отъ правилното разрешение на който ще зависи, ако щете, и сѫдбата на закона, защото по принципъ ние предвиждаме калканното застраяване. Отъ този принципъ ние не бива да отстъпимъ. Ако отстъпимъ отъ него, то значи да не постигнемъ абсолютно нищо въ утрешния денъ. Обаче, като приемеме принципа, азъ съмъ съгласенъ съ възраженията, които се правятъ, че не можемъ да не покровителствуващите съществуващото положение — и затова именно е предвидена забележката — на массивни сгради, партеръ и етажъ най-малко, предназначенъ само за живъщие. Обаче не бива да покровителствуващите, напр., нѣкоя малка паянтовска сградичка, която непремѣнно ще бъде съборена въ утрешния денъ, и заради тая малка паянтовска сградичка съ единъ етажъ, да кажемъ, която утре ще бъде съборена, да принудимъ съседа, стопанинъ на една нова голъма постройка, да построи последната на 1.50 м. навътре и утре, когато паянтовата сградичка бъде съборена и нейниятъ стопанинъ построи нова сграда също на 1.50 м. навътре отъ общата граница, да се образува единъ безобразенъ коридоръ. Заради това се приема да се покровителствуващите само партерни массивни етажи за живъщие.

Сега доколко да се приеме — до метъръ, до два, или до три, азъ моля точната цифра да остане да обсѫдимъ въ комисията.

Б. Коевски (нац. л. П): Добре.

Министъръ В. Димовъ: А колкото съ онова, което искаше г. Кънчевъ, не мога да се съглася, защото тогава, когато толерираме една съществуваща сграда и я взимъ, не мога да задължа този, който ще строи за съмѣтка на толерирания, да отстъпи повече, отколкото сегашниятъ законъ му иска.

Затова моля да се гласува забележката както е, като за цифрата — 2.5 м. или 3 м. — ще се споразумѣмъ въ комисията.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 31, както се докладва отъ г. докладчика, при поясненията, които даде г. министъръ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство. Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 32. Когато ширината на парцела е по-малка отъ 20 м., задължителната строителна линия, за II строителна зона, е на 3 м. отъ уличната такава, когато улицитѣ съ по-тѣсни отъ 12 м. Преднитѣ зидове на постройките съ задължително подравнени безъ крила, пристройки и пр. къмъ двора и свободните краища, освенъ споменатите въ гл. 25 изданости, и се разполагатъ къмъ улицата на една линия. Калканниятъ зидъ на всѣка отдѣлна постройка може да отиде въ тоя случай по границата на дълбочина най-вече до 14 метра и тръбва да покрива задължително съседния калканъ. Тия сгради съвръшаватъ къмъ парцелитѣ за свободно застраяване или друга група отъ такива сгради — свободно; въ жловитѣ парцели тѣ могатъ да живятъ, щомъ като дветѣ дължини на жловия парцелъ позволяватъ това, въ противенъ случай тѣ свършватъ свободно въ тѣхъ. Отстоянието на свободните краища на редовнитѣ сгради отъ границата на съседните парцели е най-малко 3 метра.“

Въ този членъ комисията направи следните измѣнения: въ редъ четвърти замѣни думитѣ: „по-тѣсни отъ 12 м.“ съ думитѣ: „12 м. и по-тѣсни отъ 12 м. (чл. 21)“, а въ предпоследния редъ думата „редовнитѣ“ замѣни съ думата „ти“. На редъ шести думитѣ: „къмъ двора и свободните краища“ се заличаватъ.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 32, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство. Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 33. Въ III-а строителна зона не се разрешава застраяване на уличната строителна линия, а задължителната строителна такава се намира най-малко на 5 м. отъ уличната такава за парцели 20 и по-широки отъ 20 метра.

За парцели, чиято ширина е по-малка отъ 20 м., строителната линия е точно на 5 м. отъ уличната такава.

За парцели, чиято ширина е 20 и повече метра, застраяването е задължително свободно, а за всички останали, т. е. за парцели съ лице по-малко отъ 20 м. (малкитѣ) важатъ всички правила, изброени въ чл. 30 и чл. 31, по отношение на втора зона.

Разрешава се съединяването по взаимно съгласие на два, три или повече парцели, съ огледъ общата сграда въ тѣхъ да се разположи свободно — сиреч по-дълбоко отъ определената строителна линия къмъ улицата; въ този случай свободните краища на сградата остоятъ къмъ съседните граници на разстояние най-малко 4 м. Съединенитѣ по тяхъ начинъ парцели, добили право на свободно застраяване, тръбва да се застроятъ едновременно.“

Въ този членъ комисията направи следните измѣнения: въ последната алинея, следъ думата „съединяването“, прибави думитѣ: „безъ да е задължително унищожаването на границите между тѣхъ“.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 33, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство. Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 34. Въ втора и трета строителни зони не се допускатъ никакви вътрешни постройки, освенъ второстепенниятѣ, за които важатъ разпорежданията на чл. 29.“

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 34, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство. Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 35. Жловитѣ парцели, които по дветѣ си улични лица (строителни линии къмъ улиците) не сѫ подъ единъ и сѫщъ режимъ, т. е. спадатъ въ различни зони, се застраяватъ за всѣка улица поотдѣлно, споредъ разпоредбите за тѣхъ — открито или склонено, споредъ зоната, къмъ която сѫ причислени улиците, и споредъ ширината на парцела“

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 35, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство. Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 36. Жловитѣ парцели, при които тръбва да се отстъпи навътре отъ уличната линия и по дветѣ улици на парцела, съгласно разпоредбите за зоната, въ която се намиратъ тѣ, но които иматъ лице по една улица по-малко отъ 20 м., могатъ да се застрояватъ на по-дългата улична линия; при равни лица — къмъ по-широката улица.

Забележка. Въ външната строителна част сградите се разполагатъ къмъ съседните граници на разстояние най-малко 4 м.“

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 36, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство. Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„г) Незастроенъ дворъ

Чл. 37. Задължително е да се оставя най-малко празенъ, незастроенъ дворъ, както следва:

1) за парцелитѣ въ централното ядро 35% празенъ незастроенъ дворъ. Въ тая зона може да се застрои въ партера цѣлиятъ дворъ на височина най-вече 7 метра, мѣренъ отъ тротоарната повърхност. Това се допуска само когато партерът и мещанинът на сградата не служатъ за жилищни нужди;

2) за парцелитѣ въ първа строителна зона — 40% празенъ незастроенъ дворъ;

3) за парцелите въ втора строителна зона — 45% празън незастроен дворъ;

4) за парцелите от трета строителна зона — 50% празън незастроен дворъ;

5) за парцелите въ строителните мъстности на външната строителна част (предградия и курорти) — 65% празън незастроен дворъ;

6) за жгловите парцели въ всички строителни зони: а) за парцели съ квадратура до 250 кв. м. включително — 25% незастроен дворъ и б) за парцели по-големи от 250 кв. м. за първите 250 кв. м. — 25%, а за останалата част от общата квадратура на парцелата още толкова, колкото се иска за другите парцели въ зоната, където се намира този жгловъ парцелъ;

7) индустриалните сгради ще се строят преимуществено въ индустриалните зони. Когато тъ се намират въ останалите зони, височините на сградите въ тяхъ по уличната линия се подчиняват на допустимите размѣри и норми за зоната, въ която тъ се намиратъ. Общиятъ обемъ на сградата не може да надминава по 6 куб. м., съмѣано за всѣки кв. м. на цѣлия парцелъ. При това се спазватъ всички останали норми за сградите споредъ зоната, където се намиратъ тъ.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Има думата народниятъ представителъ г. Василь Коевски.

В. Коевски (нац. л. П): Г. г. народни представители! Азъ и по-рано казахъ, че настоящиятъ законопроектъ трѣбва да бѫде съобразенъ съ известни стопански изисквания. Мѣстата въ София се продаватъ по една твърде висока цена и, следователно, ние ще трѣбва да допустимъ тѣхното използване. Ето защо намирамъ, че размѣрътъ, въ които трѣбва да се остави незастроенъ дворъ, посочени въ законопроекта, сѫ големи и трѣбва да бѫдатъ намалени.

За да не се спори сега, азъ бихъ молилъ г. министра да се съгласи, този членъ да го приемемъ така, както е редактиранъ и да отиде въ комисията, за да го разгледаме тамъ отново.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): Опредѣленитъ въ законопроекта проценти сѫ по-малки отъ тѣзи, които общината иска да бѫдатъ приети.

В. Коевски (нац. л. П): Нѣма защо да гледаме какво иска община.

Министъръ В. Димовъ: Азъ държа на тѣзи принципи и ще Ви обясня въ комисията.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 37, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Минизинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 38. За празън незастроенъ дворъ не се съмѣта квадратурата на:

1) освѣтителните дворове, и 2) вентилационните шахти и подходите.

За застроена плоскостъ се съмѣта сѫщо $\frac{2}{3}$ отъ плоскостта на балкони, ерекери и подобни, които сѫ издадени къмъ двора.“

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 38, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Минизинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 39. Незастроените дворове, следъ като сѫ спазени всички предписания на този законъ, трѣбва да се оставятъ по такъвъ начинъ, че всички вѫтрешни дворове да образуватъ правиленъ кварталъ дворъ, като най-малкиятъ цѣлостенъ празънъ дворъ за единъ парцелъ да бѫде съ квадратура най-малко 40 кв. м., при минимумъ една отъ страните 5 м.“

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 39, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Минизинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 40. Парцелите, по-малки отъ 200 кв. м., допустнати като чаршийски, съгласно чл. 8 отъ закона за благоустройството на населените мѣста и заварени отъ настоящия законъ, се застрояватъ: до 48 кв. м. напълно, до 100 кв. м. — 75%, до 200 кв. м. — 65% отъ квадратурата на парцела.“

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 40, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Минизинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„д) Височина на сградите

Чл. 41. Етажъ, по смисъла на настоящия законъ, е всѣкой такъвъ, чийто подъ е надъ нивото на тротоарната повърхност и при наклонена такава лежи въ най-високия пунктъ на улицата 30 см. подъ сѫщата тротоарна плоскост, като поне $\frac{2}{3}$ отъ лицето на сградата въ тоя случай лежи надъ тая тротоарна плоскост и има съвътла допустима височина по смисъла на този законъ. Етажътъ въ постройките се подраздѣлятъ на: партеръ и етажи. Партерътъ е етажътъ отъ постройката, чийто подъ се на мира надъ нивото на тротоара и лежи върху избенитъ по-мѣщания, или ако такива нѣма, върху основните зидове.“

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 41, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Минизинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 42. Въ всички строителни зони ширината на улицата се мѣри между нейните регулачни линии.“

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 42, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Минизинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 43. Подъ височина на сградата се разбира мѣрката отъ срѣдното тротоарно ниво на улицата до линията, която се образува отъ пресичането на стената по лицето на сградата, съ плоскостта на покрива. Когато надъ главния корнизи има массивни надстройки (атика), височината ѝ се включва въ височината на сградата. Покривната плоскостъ трѣбва да започва отъ най-високата допустима точка за височината на сградата и да отива максимално по 45° наклонъ. Парцели, които се застрояватъ свободно, могатъ да иматъ и по-големъ наклонъ на покрива.“

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 43, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Минизинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 44. За постройките въ централната зона и улиците, изходящи и причислени къмъ нея, когато улиците сѫ широки 16 и повече метра, се допуска най-голема височина 20 метра, включваща въ себе си партеръ и 4 етажи.

За улици въ тая зона, широки 14 метра, се допуска височина на сградите 16.50 м., включваща въ себе си партеръ и 3 етажа.

За улици въ сѫщата зона, чиято ширина е по-малка отъ 14 м., се допуска височина на сградите 12.50 м., включваща въ себе си партеръ и 2 етажа.

Забележка: Като изключение, поради мѣстото, кѫдето се намиратъ, сградите на площадъ „Александър I“ и булеварди, по-широки отъ 22 м. въ централната зона, могатъ да иматъ партеръ и 5 етажа.

Сградите по бул. „Царь Освободителъ“, отъ ул. „Св. Климентъ“ до бул. „Евлоги Георгиевъ“, не могатъ да бѫдатъ по-високи отъ партеръ и три етажа и се разполагатъ на 5 м. навѣtre отъ уличната линия.“

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Има думата народниятъ представителъ г. Василь Коевски.

В. Коевски (нац. л. П): Г. министъръ каза, че въпръсътъ, който се застъга въ този членъ, ще се обсѫди въ комисията, но, въпрѣки това, азъ искамъ да кажа пакъ тукъ думата си. Намирамъ, че е малъкъ брой на етажите, които се предвиждатъ въ тоя членъ. Все изхождамъ отъ сѫщата мисълъ. Ние имаме една голема градска улична мрежа, която не можемъ да поддържаме. Навсъкѫде въ големите градове на Западъ хората строятъ вертикално, за да съкратятъ уличната мрежа, която струва твърде много пари. А това съкратяване на уличната мрежа не може да стане по другъ начинъ.

Р. Василевъ (д. сг): И американцитъ почватъ да се отказватъ отъ небостъргачите.

Министъръ В. Димовъ: Въ Парижъ събарятъ вече високите етажи.

В. Коевски (нац. л. П): Все пакъ ние не можемъ да поддържаме тази улична мрежа. По-малкиятъ брой етажи, които предвиждате, ще увеличи уличната мрежа, тя ще стане по-голема и тогава ще бѫдемъ принудени да строимъ вертикално. А въ последната алинея на този

членъ се говори за партеръ и два етажа. Азъ намирамъ, че това ще бъдатъ селски къщи.

Министъръ В. Димовъ: Партеръ и 2 етажа значи вълнътност триетажно здание. Това е вънът от града. Че къде има въ Княжево повече отъ партеръ и 2 етажа?

Докладчикъ А. Николаевъ (з): Ако се застрои сегашната плоскост въ София съ тъзи норми, които съм предвидени въ законъ, ще може да се включи едно население 10 пъти повече отъ това, което имаме сега.

Министъръ В. Димовъ: Предвиждаме партеръ и 5 етажа. Това фактически съм 6 етажа. Че малко ли е това?

Председателствувашъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 44, съ поясненията, които даде г. министъръ на благоустройството, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 45. За постройки въ първа строителна зона се допуска височина на постройката, както следва: за улици широки отъ 20 и повече метра — партеръ и 4 етажа или максимум 20 метра. За улици, широки 14 и повече метра — 16.50 м., включваща въ себе си партеръ и три етажа. За всички останали улици въ тая зона се допуска височина най-вече 12.50 м., включваща въ себе си партеръ и два етажа“.

Председателствувашъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 45, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 46. За постройки въ втора зона, за улици, широки 20 м. и повече — 16.50, включваща въ себе си партеръ и 3 етажа. За улици подъ 20 м. — партеръ и 2 етажа. Въ трета строителна зона се допуска максимална височина 12.50 м., включваща въ себе си партеръ и два етажа. Въ външната строителна част максималната височина на постройките е като тая въ III-а зона“.

Председателствувашъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 46, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 47. Допустната максимална височина на сградите, споредъ зоните, въ които се намиратъ тъ, се отнася и за частите на сградите, които лежатъ къмъ съседите и двоягъ“.

Председателствувашъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 47, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 48. Когато партерът на една сграда служи изключително за търговски цели и се използува за магазини, кафенета и тъмъ подобни, допуска се въмъстването на магазинъ безъ да се надвишаватъ съ това определените норми за височините на сградите въ метри, за зоната и ширината на улицата въ тъхъ“.

Председателствувашъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 48, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 49. Допускатъ се надстроивания надъ корниза на постройките въ форма на кула или атика само като архитектурен елементъ съ широчина и височина до $\frac{1}{4}$ съ фасадната широчина, безъ каквото и да е вътрешно разпределение, като вътрешно по форма, видъ и характеръ този архитектурен елементъ не може да наподобява стапили или каквото и да било помъщения и не може да се използува за живънене, работа или складъ“.

Председателствувашъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 49, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 50. Височината на жгловите постройки за широката улица може да продължава и по по-тънката такава на дължина най-вече 15 метра, като най-малко на 3 метра отъ границата на съседния парцел въ улицата, въ която е предписаната по-малка височина, постройката вземе ви-

сочината, предписана за тая по-тънка улица. Фасадното лице при този преходъ има завършена архитектурна форма“.

Председателствувашъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 50, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 51. Височината на обществени, общински, училищни, читалищни и държавни сгради, когато се разполагатъ къмъ паркове, площи или образуватъ такива съ отдръпвания отъ уличната линия, може да надминаватъ допустимата такава за зоната съ още една трета отъ нея. Отдълни части отъ тъхъ могатъ да се развиватъ въ форми на кули и пр.“

Председателствувашъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 51, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„ЧАСТЬ ТРЕТЬА. Вътрешно разпределение.

„Чл. 52. Всъко жилище (апартаментъ) тръбва да има най-малко: една стая, антре или вестибюль, клозетъ, кухня, избено или таванско помъщение. Разстоянието отъ най-далечното жилище до стълбата не може да бъде повече отъ 15 метра“.

Председателствувашъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 52, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 53. За постройки съ 8 и повече отдълни жилища (апартаменти) тръбва да има жилище и за портиера. Ако това жилище не е въ партера, за неговата служба ще се предвиди една стая въ същия“.

Председателствувашъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 53, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 54. Всъка постройка задължително тръбва да бъде изолирана отъ подпочвена и други води; същото се отнася и за помъщенията, въ които работятъ хора“.

Председателствувашъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 54, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 55. Най-малките размѣри на помъщенията съ: 1) антре — 4 кв. м. при най-малка ширина 1.50 м.; 2) кухня — 9 кв. м.; 3) клозетъ — 1.30 кв. м.; 4) коридоръ стопански и между стаи съ ширина най-малко 1.10 метра.“

Председателствувашъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 55, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 56. Квадратурата на прозорците, мѣreno между касите, тръбва да е въ съотношение съ свѣтлата подова плоскост на помъщенията най-малко както следва: въ помъщение за живънене и кухня 1:6; въ клозети и баня, или само клозетъ, или само баня — 1:7.

Всички помъщения, освен вътрешните коридори, антре и вестибиули, тръбва да иматъ право и непосредствено външно освѣтление и въздушно провѣтряване къмъ улица или къмъ дворъ.

Забранено е разполагането на помъщенията, за които е предписано непосредствено външно освѣтление и провѣтряване, да става къмъ вентилационни шахти или къмъ освѣтителни дворове.

Всъко жилище тръбва да има най-малко едно отъ живъните си помъщения къмъ сълънчева страна. Не се допускатъ жилища, на които всичките жилищни помъщения съ общо обратни къмъ северъ.

Забележка. Кухнята е жилищно помъщение.“

Председателствующий С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 56, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„**Височина на етажа**

Чл. 57. Най-малката свѣтла височина на помѣщението за вътрешната строителна част е: а) за живѣне — 2.90 м., въ партера — 3 м.; б) за складъ 2.20 м.; в) за магазинъ — 3.30 м.; г) за работилници — 3.50 м.; д) за кафенета и др. помѣщения, кѫдето се събиратъ и задържатъ хора — 4 м.; е) за мецанинъ — 2.50 м.“

Председателствующий С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 57, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„**Гаражи подъ жилища**

Чл. 58. Разрешава се направа на гаражи подъ жилища и то само въ избенѣтъ помѣщения на сградата и партера, при условие, че таванътъ на гаража, освенъ конструктивната желѣзобетонна плоча, служаша за подъ на партера, да има изолационна плоча, отстояща отъ последната най-малко 10 см., за да се образува празнно пространство. Стенитъ да сѫ огнеупорни, лебели най-малко 30 см. и добре измазани. Въ тия гаражи се забранява складирането на бензинъ и други запалителни масла.“

Председателствующий С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 58, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„**Сутеренини жилища, кумини и пр.**

Чл. 59. Сутеренинътъ помѣщения могатъ да служатъ за жилища само тогава, когато подътъ имъ не е по-низко отъ $\frac{1}{2}$ метъръ подъ тротоарната плоскостъ. Подоветъ на тия жилища трѣба да сѫ постлани съ ериндосани дъски, като предварително се добре изолиратъ противъ влага.“

Председателствующий С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 59, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 60. Задължително е да се предвиди и построи отъдѣленъ клозетъ за всѣка работилница, магазинъ, занаятчийница, кафене и локаль. Допуска се инсталацирането на общъ клозетъ за нѣколко магазини, работилници и други, когато тѣ лежатъ въ единъ и сѫщъ етажъ на постройката, въ който случай клозетътъ сѣ раздѣля на две отдѣления — за жени и маже.“

Всички клозети трѣба да сѫ свързани съ градската канализация, кѫдето има такава. Кѫдето нѣма такава, да сѫ свързани съ специална добре покрита шахта, която да бѫде достъпна за чистене. Сѫщата трѣба да не издава миризми и да не пропушта водите си въ съседните сгради, кладенци и др. Шахтитъ да бѫдатъ отъ уличната и границата линии на разстояние най-малко 3 м.“

Председателствующий С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 60, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 61. Въ постройки, въ които нѣма и не се проектира централно отопление, всѣко жилищно помѣщение, кухня, баня и пералня трѣба да иматъ свой куминъ, който, ако не лежи надъ дюкянски помѣщения, трѣба да за почва отъ избата и да завърши на надъ билото на покрива, на височина най-малко половинъ метъръ. Допуска се общъ куминъ за две помѣщения, лежащи непосрѣдствено едно до друго въ единъ етажъ.“

Куминовиятъ отворъ да бѫде най-малко широкъ въ диаметъръ 15 см., добре и гладко измазанъ, за да нѣма съобщения съ съседния такъвъ. Въ избата и тавана да се затваря съ двойни желѣзни вратички, а надъ покрива да е отъ тухли, добре измазани или плътно фигуриани.“

Председателствующий С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 61, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„**Вентилационни шахти**

Чл. 62. Допуска се вентилирането и освѣтяването на бани и клозети къмъ вентилационни шахти, чинто най-малки размѣри да сѫ три квадратни метра при най-малката страна съ дължина 1.50 м. Ако вентилационната шахта служи за вентилиране и освѣтление само на бани, въ тъкъвъ случаи шахтата следва да има най-малко 1 кв. м. Подоветъ на шахтата трѣба да сѫ достъпни за чистене, като се създаде въ тѣхъ въздушно течение, за която цѣль да се остави нуждніятъ отворъ.“

Председателствующий С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 62, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„**Входове и стълби.**

Чл. 63. Най-малката ширина за главния входъ на една постройка, състояща се отъ партеръ и единъ етажъ, трѣба да бѫде 1.50 м. Тая ширина се увеличава съ по 10 см. за всѣки новъ етажъ. Кутинъ за електромѣрѣтъ и пощенската кореспонденция трѣба да сѫ взидани и подравнени съ лицето на стената.“

Председателствующий С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 63, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 64. Всѣко едно жилище трѣба да има най-малко една огнеупорна стълба, която да води безпрепятствено до тавана и въ избата. Изключение отъ това предписание се допуска само за кѫщи, пригодени за отбитаване отъ едно семейство.“

Стълбата трѣба да бѫде добре освѣтена, оградена съ массивни и огнеупорни зидове, широки най-малко, колкото дължината на една тухла, както и пригодена за бързо и лесно почистване.

Една стълба може да служи най-много на три жилища въ единъ етажъ.“

Председателствующий С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 64, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 65. Полезната ширина на стълбата да бѫде най-малко 1.20 м. за партеръ и единъ етажъ. За всѣки новъ етажъ тая ширина на стълбата да се увеличава най-малко съ 5 см.“

За постройки, които иматъ по три апартамента въ единъ етажъ, това увеличение трѣба да бѫде съ най-малко 10 см.

Ширина на стълбата за необитаемия таванъ трѣба да бѫде най-малко 1 м., а за избата — 0.80 м.“

Председателствующий С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 65, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 66. Наклонътъ на стълбата се опредѣля отъ следната формула: полезната ширина, като въ нея не се сѫтвата профилътъ, събрана съ два пъти полезната височина на стълбата, да дава цифрата 62, или 64. Височината на стълпалото не може да надминава въ никой случай 16 см.“

Забележка. Това разпореждане за стълбите не се отнася за кѫщи, служащи само за едно семейство, и за стопанските стълби, когато има една главна такава.“

Председателствующий С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 66, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 67. Не се допуска завършването на права стълба съ криви стълпало. Допуска се крива стълба само когато продължава въ непрекъсната верига. При кривата стълба, формулата за наклона, важеща за другите стълби, съгласно чл. 65, да се проектира (пресмѣта) походната линия, отстояща отъ парапета на разстояние $\frac{1}{2}$, отъ ширината на стълбата, като най-тѣсната част на стълпалото не може да бѫде по-малка отъ 10 см.“

Ширината на площадките тръбва да бъде равна най-малко на ширината на стълбата. Не се разрешава пресичането на площадките със стъпала, когато тъ иматъ по-малко отъ три височини.

За постройки отъ партеръ и 4 или повече етажи тръбва да се остави място за инсталация на машина за качване хора (асансоръ)."

Председателствующъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 67, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Строителни разпореждания.“

Чл. 68. Сградите, които иматъ повече отъ едно жилище, тръбва да бъдатъ изградени така, че между жилищните имъ страни и дюшеметата да изолиратъ шума на едното жилище отъ другото. Дебелината на междужилищните стени не може да бъде по-малка отъ дължината на една нормална тухла."

Председателствующъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 68, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 69 Раздължителните стени между таваните и избените помъщения тръбва да бъдатъ отъ тухлена зидария, работи или друга огнепазителна строителна материя, но въ никакъ случай отъ дъски, летви или други запалителни вещества.“

Председателствующъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 69, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 70. Всички постройки, по-високи отъ 8 метра, тръбва да се строятъ задължително отъ свързана носяща конструкция (желъзобетонъ), желъзна конструкция и други такива, годни да противостоятъ на земни трусы.“

Основитъ на сградата тръбва да съ поставени по цълото протежение върху еднакво издръжлива почва и „да не съ по-плитки отъ единъ метъръ.“

Председателствующъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 70, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 71. Всички издадености предъ фасадния зидъ, като: балкони, еркери и др., както къмъ фасадата, така и къмъ двора, тръбва да съ свързани конструктивно съ общата и носяща конструкция на сградата. Същото е задължително и за парапетите на балконите и за всичко онова, което е предъ и вънъ отъ зидовете на сградата и което е надъ корниза на същата“. „

Председателствующъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 71, както се докладва, отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 72. Въ всъка сграда на линията между улиците и керемидите тръбва да се постави снъгобранъ. Той не може да бъде по-нисъкъ отъ 20 см., а отворите на мрежата му тръбва да бъдатъ не по-голъми отъ 10/10 см.“

За по-стръмните покриви може да се изиска по-голъма височина на снъгобрана“.

Председателствующъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 72, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 73. Въ сгради съ повече отъ партеръ и единъ етажъ тръбва да се поставя поне по единъ пожаренъ кранъ въ всъки етажъ, на удобно и лесно място за машинулация“.

Председателствующъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 73, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Проектни книжа.“

Чл. 74. Проектните книжа за даване строително разрешение съ: проектъ съ масштабъ 1:100, който се представя въ хелиографни копия, проекти за желъзобетонни конструкции, за канализационна, водопроводна, електрическа и отопителна мрежи, както и описание на строителните работи.

Описанието на строителните работи е еднообразно за всяка страна и ще се издава отъ Министерството на обществените сгради, пътищата и благоустройството. За всяка постройка въ него ще се отбележватъ ония строителни работи, които ще се извършватъ въ няя. Отъ казаните проекти, проектите на изчисленията за желъзобетонните конструкции тръбва да бъдатъ представени и утвърдени преди започване бетонирането на основитъ. Тези проекти могатъ да бъдатъ представени поотделно и последователно за основитъ, избата и етажите. Въ проекта задължително и точно се означаватъ размъртъти на помъщенията и конструкцията имъ, освенъ желъзобетонните, които ще се означаватъ въ специалния за тяхъ планъ“.

Министъръ В. Димовъ: Да се има предъ видъ, че въ комисията въ тоя членъ ще внесемъ известни поправки.

Председателствующъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 74, съ обясненията, които даде г. министъръ на благоустройството, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

Чл. 75. Проектните книжа и плановете тръбва да съ подписани отъ съставителя на плана и ръководителя на строежа, който не може да бъде съмъняванъ, освенъ отъ общината, по жалба отъ заинтересованата страна и при доказани гръбчици при строежа или отказъ за работа Решението на общината подлежи на обжалване предъ Министерството на обществените сгради, пътищата и благоустройството и влизат въ сила следъ решението на това министерство.

Преди започване на строежа собственикъ на постройката е задълженъ да съобщи на общината името на предприемача, който ще извърши строежа. Представителятъ предприемачъ тръбва да има призната предприемаческа правоспособност.

Землените работи не могатъ да предшествуватъ утвърждаването на плановете и даване строителна линия, освенъ ако се подравнява дворътъ и не се копае на дълбочина повече отъ половинъ метъръ, мърено отъ тротоарната плоскостъ“.

Министъръ В. Димовъ: Също и въ тоя членъ въ комисията ще нанесемъ известни поправки.

Председателствующъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 75, съ обясненията, които даде г. министъръ на благоустройството, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Общи разпореждания.“

Чл. 76. Презъ време на строежа общината е длъжна, чрезъ свои контролни органи, да наблюдава начинъ на строежа и спазването изискванията на техниката и обществената безопасност. При констатирана недобросъвестностъ строежът се спира.

Следът свършването на всяка сграда собственикътъ ѝ е задълженъ да подаде заявление въ общината за неято преглеждане отъ специална комисия при същата община. Допушта се обитаването на постройката, ако действително се установи отъ тая комисия, че тя е годна за обитаване.

Комисията се състои отъ началника на архитектурното отделение при общината, районния лъкаръ, или тъхните замѣстници, и единъ общински съветникъ. За всяка постройка се съставя отдельенъ протоколъ. Постройките се преглеждатъ въ строително и хигиенично отношение. Комисията тръбва да се произнесе въ срокъ отъ единъ месецъ отъ деня на постъпването на заявлението на собственика на сградата.

Действията на комисията подлежатъ на обжалване въ двуседмиченъ срокъ предъ Министерството на обществените сгради, пътищата и благоустройството, което въ срокъ най-късно 10 дни е длъжно да се произнесе.

Председателствующъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 76, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 77. Разпоредбите на закона за имуществата, собствеността и сервитурите, на закона за благоустройството на населението места, на закона за държавните и общински пътища, на закона за държавните железнци, на закона за народното здраве, на закона за устройството на Министерството на обществените сгради, пътищата и благоустройството, на благоустройствения правилникъ за строежите външ от строителните граници на града София от 1914 г., както и на строително-полицейския правилникъ за сградите на София, остават във сила дотолкова, доколкото не противоречат на постановленията на настоящия законъ, а относно правилника — доколкото той не е отменен от него.

Председателствуващ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 77, както се докладва от г. докладчика, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 78. При архитектурното отделение на Столичната община се учредява архитектурна комисия въ съставъ: началника на архитектурното отделение при общината, той е и председател, началника на кадастралното отделение, юрист консулт и заведващия железнобетонните изчисления при същата община, единъ представител на Министерството на обществените сгради, пътищата и благоустройството — архитектъ-инспекторъ и представител на Дружеството на българските архитекти — архитектъ и представител на Съюза на частно-практикуващите инженери и архитекти — архитектъ.

Архитектурната комисия разглежда проектите за сгради по-големи от 4 апартамента и всички характерни архитектурни, макар и по-малки, които иматъ специално предназначение, като фури и др. Същото се отнася и до случая на чл. II.

Архитектурната комисия тръбва да се произнесе по представения планъ най-късно във седемдневенъ срок, освенъ ако има специални причини за отлагането, които във еднодневенъ срокъ тръбва да бѫдатъ отбелзани въ специаленъ протоколъ на комисията. Три дни следъ постъпване на заявлението за утвърждаване на плана, общината уведомява непосредствените съседи на имота срещу подпись или чреът залепване на обявление. Когато последниятъ отсътствува или откажа да получатъ съобщението за постъпилото у него искане за строежъ, процесуарата по съобщението се счита за изпълнена съ залепването на съобщението на вратите на съседите.

Всички решения и резолюции по утвърждаване на планове от Столичната община подлежатъ на обжалване предъ Министерството на обществените сгради, пътищата и благоустройството въ двенадълъренъ срокъ отъ дена на съобщаването имт на заинтересованите страни и се разглеждатъ по мнение на постоянния съвет при Архитектурното отделение на министерството“.

Председателствуващ С. Даскаловъ: Има думата на родниятъ представител г. Василь Коевски.

В. Коевски (нац. л. П): Г. г. народни представители! Въ архитектурната комисия е пропуснато да се предвиди и представител на най-големата техническа организация, а именно: Дружеството на българските инженери и архитекти. Съмтамъ, че г. министърът нѣма да има нищо противъ да се предвиди въ тази комисия да има представител и на „Биадъ“.

Министъръ В. Димовъ: Съгласенъ съмъ.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): Значи — и представител на „Биадъ“.

Председателствуващ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 78, заедно съ предложението на г. Коевски, съ което е съгласенъ съ министърът, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 79. Всички утвърдени предъ влизането въ сила на настоящия законъ планове, чийто строежъ на основи не бѫде започнатъ до елизането на закона въ сила, се отменяватъ“.

Министъръ В. Димовъ: И този въпросъ, който се повдига съ настоящия членъ, ще го отнесемъ въ комисията да го разрешимъ. Затова нека сега да се гласува членъ, както е.

В. Коевски (нац. л. П): Азъ съмтамъ, че този членъ е много важенъ и тръбва да се обяснимъ.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): При декларацията на г. министра, че въ комисията ще се направи известна поправка, нѣма защо да се говори сега.

Министъръ В. Димовъ: Г. Коевски! И азъ съмъ съгласенъ съ Васъ, че този членъ е много важенъ, но тръбва въ комисията да обсѫдимъ кой принципъ да приемемъ. Понеже тукъ се касае за ония сгради, които иматъ утвърдени планове, нѣкои отъ които сѫ почили, им. сключени договори и т. н., нека утре въ комисията при участието на техническите да намѣримъ най-добрата формула.

В. Коевски (нац. л. Ц): Приемамъ да се реши въпросътъ утре.

Председателствуващ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 79, съ поясненията на г. министра на благоустройството, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 80. Въ случаите, когато нормите и определенията по настоящия законъ, отнасящи се до строителните линии къмъ съседите и квадратурата на незастроения дворъ, не могатъ да бѫдатъ приложени поради малка квадратура на парцела и неправилни граници на същия, или, ако той е по-плитъкъ отъ 20 м., где то уличните линии сѫ задължителни строителни линии или по-плитъкъ отъ 25 м., где то се иска застрояване навътре на 5 м. и повече, или въобще, когато даденъ парцелъ не може да се застрои по разпорежданията на този законъ, въ този случай поставянето на сградата въ такъвъ парцелъ ще се разрешава по искането на домостроителя въ връзка съ общото квартално застрояване на дадения кварталъ, което тръбва да се извърши въ духа на настоящия законъ.“

Кварталното застрояване по смисъла на този членъ отъ закона се извършва отъ архитектурната комисия при общината и влизъ въ сила следъ одобрението му отъ Министерството на обществените сгради, пътищата и благоустройството, по мнение на постоянния съвет при архитектурното отделение на министерството“.

Председателствуващ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 80, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 81. Въ едногодишъенъ срокъ отъ дена на влизането на настоящия законъ въ сила, Столичната община е длъжна да представи за узаконяване строително-полицейския съ правилникъ въ духа на предписанията на този законъ, относно строежа на постройки, служби не за живъене, като: кина, театри, зали за събрания, обществени учреждения, сгради, служащи за магазини, хотели и пр., както и разпоредби за начина на строуване на сгради, разполагане складове за дърва, бензинъ и др. запалителни материали.

Председателствуващ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 81, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 82. За отклонение отъ предписаната на този законъ и правилника за праложението му, както и за отклонение отъ предписаната на закона за благоустройството на населението места, строително-полицейския правилникъ за сградите въ столицата отъ 1924 година, и благоустройствения правилникъ за строежите външ отъ строителните граници на гр. София отъ 1914 г. (доколкото последните не сѫ отменени съ настоящия законъ), нарушилите се глобяватъ: въ полза на общината за първи пътъ отъ 250—500 л., за втори пътъ за същото нарушение отъ 250—1.000 л. и за трети пътъ пакъ за същото нарушение отъ 1.000—2.500 л. Ако нарушението бѫде извършено и се продължава и следъ това, нарушилите се предаватъ на мировия съдия за наказание съ запиране до три месеца. Глобите се налагатъ съ наказателно постановление, издадено отъ столичния кметъ във основа на актъ, съставенъ отъ общински технически власти.

Наказателните постановления за глоби до 250 л. подлежатъ на обжалване само предъ Министерството на обществените сгради, пътищата и благоустройството, а тѣзи за глоби надъ 250 л. се обжалватъ и предъ мировия съдия, по реда на чл. 677 и последващите отъ закона за углуването съдопроизводство.

Глобитъ на влѣзлите въ законна сила постановления се събиратъ по реда и начина на закона за събиране прѣкитъ данъци съ привилегия на вземането, съгласно чл. 16 отъ закона за облекчение на общините.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Има думата народните представители г. Христо Мирски.

Х. Мирски (д): Г. г. народни представители! Въ втората алинея на чл. 82 смѣтамъ, че ще бѫде умѣсто да се направи една малка поправка. Въ тази втора алинея е казано: „Наказателните постановления за глоби до 250 л. подлежатъ на обжалване само предъ Министерството на общественитетъ сгради, пътищата и благоустройството, а тѣзи за глоби надъ 250 л. се обжалватъ и предъ мировия съдъ“. Казано е „и предъ мировия съдъ“. Това „и“ споредъ мене е излишно. Трѣбва да се каже само: „предъ мировия съдъ“.

Министъръ В. Димовъ: Съгласенъ съмъ.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): Значи само съюзътъ „и“ се изхвърля предъ думитъ „предъ мировия съдъ“.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 82, заедно съ предложената поправка отъ г. Мирски, съ която е съгласенъ г. министъръ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 83. Щомъ посоченитъ въ чл. 75 отъ закона за благоустройството власти намѣрятъ отклонение отъ строителното разрешение, отъ утвѣрденитъ планове или отъ законитъ и правилницитъ, изброени въ предшествуващите членове, тѣ сѫ длѣжни да спратъ извѣршването на работитъ и да съставятъ за това актъ“.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 83, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): (Чете)

„Чл. 84. Ако сторенето безъ разрешение или въ нарушение на издаденото такова се конститара, следъ като работитъ сѫ извѣршени така, че е невъзможно тѣ да бѫдатъ спрени, столичниятъ кметъ самъ или по нареждане на Министерството на общественитетъ сгради, пътищата и благоустройството съ мотивирана заповѣдъ предписва събарянето на направенитъ постройки или части отъ такива, като сѫщевременно забранява обитаването имъ. Такава заповѣдъ кметътъ издава само когато се касае за работи, чието извѣршване не би било позволено отъ гледишето на действуващите закони и правила, ако своевременно бѫше поискано строително разрешение за направата имъ. Горнитъ заповѣди на кмета могатъ да бѫдатъ обжалвани въ 5-дневенъ срокъ отъ връчване съобщението на нарушителитъ предъ Министерството на общественитетъ сгради, пътищата и благоустройството, което е длѣжно да се произнася по жалбитъ най-късно въ 15-дневенъ срокъ. Въ онази частъ, за която се забранява обитаването на постройкитъ или частитъ отъ такива, заповѣдътъ на кмета подлежи на предварително изпълнение.“

Горнитъ заповѣди на кмета могатъ да бѫдатъ обжалвани въ 5-дневенъ срокъ отъ връчване съобщението на нарушителитъ предъ Министерството на общественитетъ сгради, пътищата и благоустройството, което е длѣжно да се произнася по жалбитъ най-късно въ 15-дневенъ срокъ. Въ онази частъ, за която се забранява обитаването на постройкитъ или частитъ отъ такива, заповѣдътъ на кмета подлежи на предварително изпълнение.

Забележка. Събарянето отъ общината на постройкитъ и частитъ отъ такива става за смѣтка на собствениците, като изразходванитъ суми се събиратъ отъ последнитъ по реда за събиране на прѣкитъ данъци“.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Има думата народните представители г. Теодоси Кънчевъ.

Т. Кънчевъ (д. сг. Ц): Г. г. народни представители! Мисля, че трѣбва да се занимаемъ повторно въ комисията съ чл. 84. Обжалването на заповѣдите за събаряне и приби трѣбвало да се прави не предъ Министерството на благоустройството, а предъ Върховния административенъ съдъ, защото се касае за единъ административенъ актъ.

Министъръ В. Димовъ: Това следва отъ само себе си. Всѣки административенъ актъ на министерството се обжалва предъ Върховния административенъ съдъ.

Т. Кънчевъ (д. сг. Ц): Понеже тукъ се създава специална юрисдикция, то, ако се даде такова обяснение, че заповѣдите на Министерството на благоустройството ще могатъ да се обжалватъ по общия редъ предъ Върховния административенъ съдъ, съгласенъ съмъ.

Министъръ В. Димовъ: Така сме мислили.

Т. Кънчевъ (д. сг. Ц): Второ нѣщо. Смѣтамъ, че е извѣнредно опасно да се допусне предварително изпълнение на ония заповѣди, съ които кметътъ постановява да се събори известна постройка или частъ отъ нея. Това било нѣщо извѣнредно страшно. Представете си, че такава заповѣдъ се обжалва — защото тя подлежи на обжалване — и бѫде отмѣнена, а вие сте допустнали предварителното ѝ изпълнение!

Х. Мирски (д): Касае се само за обитаването, а не и за строежъ.

Т. Кънчевъ (д. сг. Ц): Би трѣбвало да се даде по-добра редакция, съобразна съ законитъ. Затова бихъ молилъ, както съ този чл. 84, така и съ нѣколко други, да се занимаемъ утре въ комисията повторно, за да имъ се даде по-добра редакция.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Има думата народните представители г. Ради Василевъ.

Р. Василевъ (д. сг. Ц): Г. г. народни представители! Смѣтамъ, г. министъръ ще се съгласи, че тия заповѣди на кметоветъ не могатъ да отиватъ въ Министерството на благоустройството, за да бѫдатъ утвѣрждавани. Въ края на крайшата трѣбва да има за тѣхъ една сѫдебна инстанция, каквато е Върховниятъ административенъ съдъ. Така бѫше и до сега: заповѣдите по благоустройството биваха обжалвани предъ Върховния административенъ съдъ. Тѣ могатъ да подлежатъ на предварително изпълнение по отношение на обитаването, но не и за събарянето. Това е правилното. Нека има върховен контрола — както бѫше и досега, споредъ сѫществуващия законъ за благоустройството.

Докладчикъ А. Николаевъ (з): Така е казано и тукъ.

Р. Василевъ (д. сг. Ц): Не е казано.

Министъръ В. Димовъ: Сега, безъ да има специално постановление, заповѣдите на министерството се обжалватъ предъ Административния съдъ. И занапредъ ще се обжалватъ пакъ предъ Административния съдъ. Азъ правя тази декларация.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Които приематъ чл. 84, както се докладва отъ г. докладчика и съ обяснянието, което даде г. министъръ на благоустройството, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Т. Кънчевъ (д. сг. Ц): Г. г. министре! Трѣбва въ една последна наредба да се каже, че настоящиятъ законъ отмѣня всички други закони по материала. Създаватъ се нови сервитутни отношения, измѣняватъ се разстояния и пр. Затова трѣбва да се предвиди такава наредба.

Министъръ В. Димовъ: Това е постановено въ чл. 77.

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Постъпилъ е отъ народните представители г. г. Петко Дековъ и Еню Поповъ законопроектъ за събиране данъкъ върху наследствата, открыти до 1 април 1934 г. (Вж. прил. Т. I, № 92).

Това законодателно предложение, което е подписано отъ нуждното число народни представители, ще се отпечата и ще се раздаде своевременно на г. г. народните представители.

Минаваме къмъ точка вгора отъ дневния редъ — първо четене на законопроекта за бюджета на Главната дирекция на желѣзиците и пристанищата за 1934/1935 финансова година.

Моля г. секретаря да прочете законопроекта.

Секретарь С. Йовевъ (д): (Прочита законопроекта изцѣло — вж. прил. Т. I, № 84)

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Има думата народните представители г. Георги Каназирски.

Министъръ-председатель Н. Мушановъ: Г. г. Каназирски! Ако е възможно, да кажа нѣколко думи преди Васъ?

Председателствуващъ С. Даскаловъ: Има думата г. министъръ-председателъ.

Министъръ-председатель Н. Мушановъ: Г. г. народни представители! Азъ бихъ помолилъ да се съгласите да приемемъ сега законопроекта на първо четене безъ разискване, за да отиде въ комисията, защото тя е сви-

канда за утре, а г. Каназирски и другите записани оратори да говорят общо по законопроекта при второто четене, именно следъ докладването на чл. I. Свикали сме, както казахъ, комисията за утре, за да го прегледа, и съмѣтамъ, че, следъ като се прегледа отъ нея, ще можете да се изкажете по принципъ.

Така че моля сега да гласувате законопроекта по принципъ и да отиде въ комисията.

Г. Каназирски (д. сг): Нѣмамъ нищо противъ да се препрати въ комисията сега, но при второто му четене да ни се даде пакъ сѫщото време за говорене.

Р. Маджаровъ (д. сг): По правилника, можемъ да го пратимъ въ комисията и пакъ си запазваме правото да говоримъ по принципъ.

Министъръ-председатель Н. Мушановъ: Съгласете се, г-да!

В. Молловъ (д. сг): Щомъ г. министъръ-председателятъ прави такава декларация, нѣмаме нищо противъ.

Председателствующъ С. Даскаловъ: Които приематъ предложението на г. министъръ-председателя, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събранието приема.

Които приематъ на първо четене законопроекта за бюджета на Главната дирекция на желѣзниците и пристанищата за 1934/1935 финансова година, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събранието приема.

Министъръ-председатель Н. Мушановъ: За утрешното заседание предлагамъ следния дневенъ редъ:

1. Трето четене законопроекта за застрояване на гр. София.

2. Второ четене законопроекта за бюджета на Главната дирекция на желѣзниците и пристанищата за 1934/1935 ф. г.

Първо четене законопроектъ:

3. За измѣнение и допълнение закона за разрешаване на Б. ц. к. банка да отпусне заемъ на ефорията „Братя Евлоги и Христо Георгиеви“.

Подпредседатель: СТ. ДАСКАЛОВЪ

4. За измѣнение и допълнение на чл. чл. 25, 27, 29 и 34 и прибавяне новъ дѣлъ III — „За осигурявката на адвоката“ въ закона за адвокатите отъ 8 юлий 1925 г.

5. За отчуждаването на части отъ общинските мери на селата Плисковъ, Кайкъ, Ова-Суотлю, Шуменска околия, и на гр. Преславъ и отстъпването имъ на Министерството на народното просвѣщение за културно-просвѣтни нужди.

6. Одобрение предложението за отпускане отъ държавните стопанства и фабрики по ведомството на Министерството на обществените сгради и пр. разни материали на благотворителни, културно-просвѣтни и други дружества.

Второ четене законопроектъ:

7. За постройка за централно полицейско училище и други полицейски учреждения.

8. За посмѣртна взаимно-спомагателна каса на служителите при изборните учреждения.

Председателствующъ С. Даскаловъ: Които приематъ предложението отъ г. министъръ-председателя дневенъ редъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събранието приема.

М. Райковски (з): Предлагамъ едно допълнение къмъ дневния редъ: да се постави и законопроектъ за изплащане имотите, отчуждани за желѣзнопътни линии, които законопроектъ отдавна е внесенъ, г. министъръ-председателю!

Министъръ-председатель Н. Мишановъ: Ще има време.

М. Райковски (з): Нека се постави на дневенъ редъ.

Председателствующъ С. Даскаловъ: Следното заседание ще биде утре, въ 3 часа следъ обѣдъ.

Вдигамъ заседанието.

(Вдигната въ 19 ч. 30 м.)

Секретари: { П. ПОПИВАНОВЪ
 СТ. СЛАВОВЪ

Началникъ на Стенографското отдѣление: Д. АНТОНОВЪ